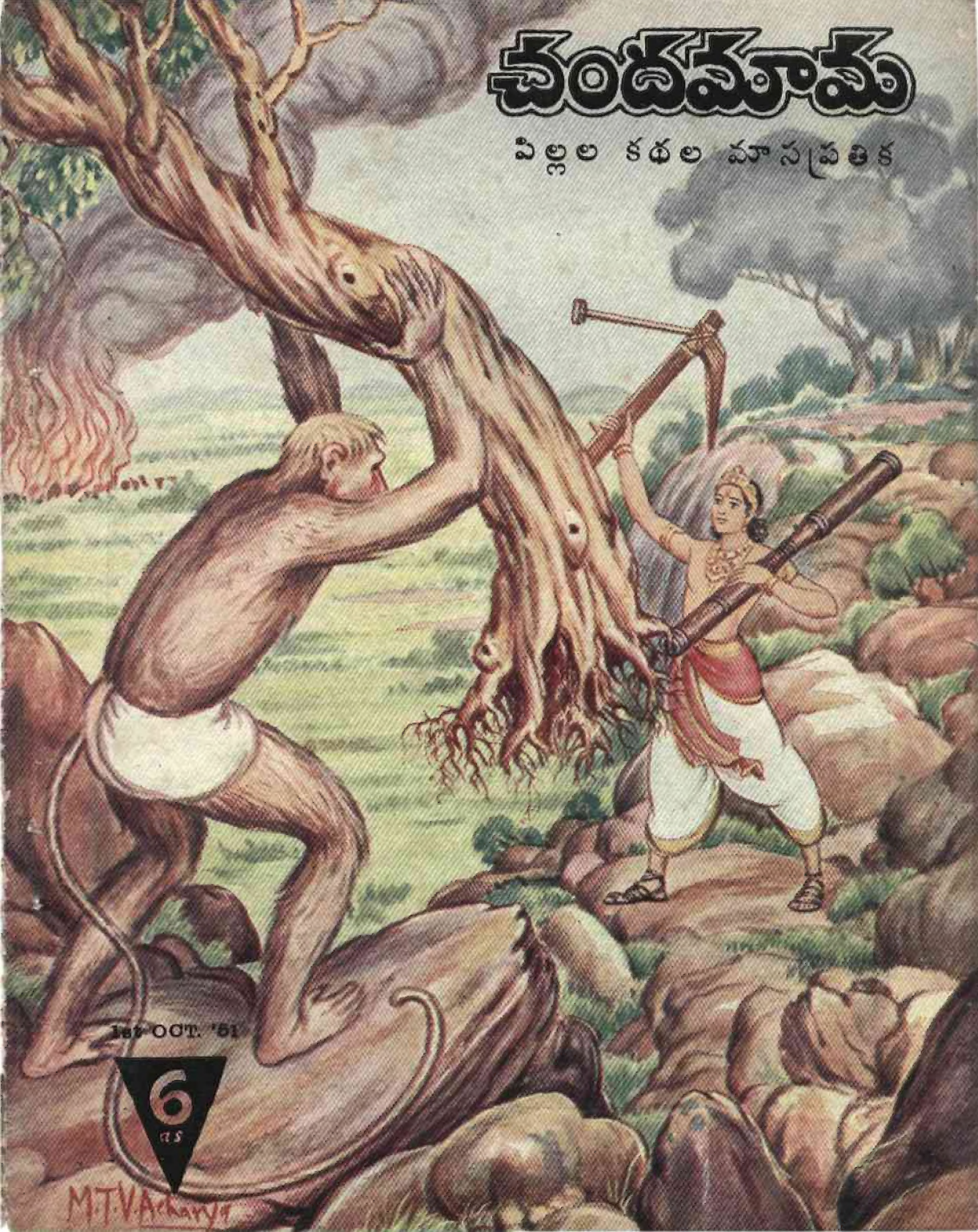

చందమామ

పిల్లల కథల మాసపత్రిక

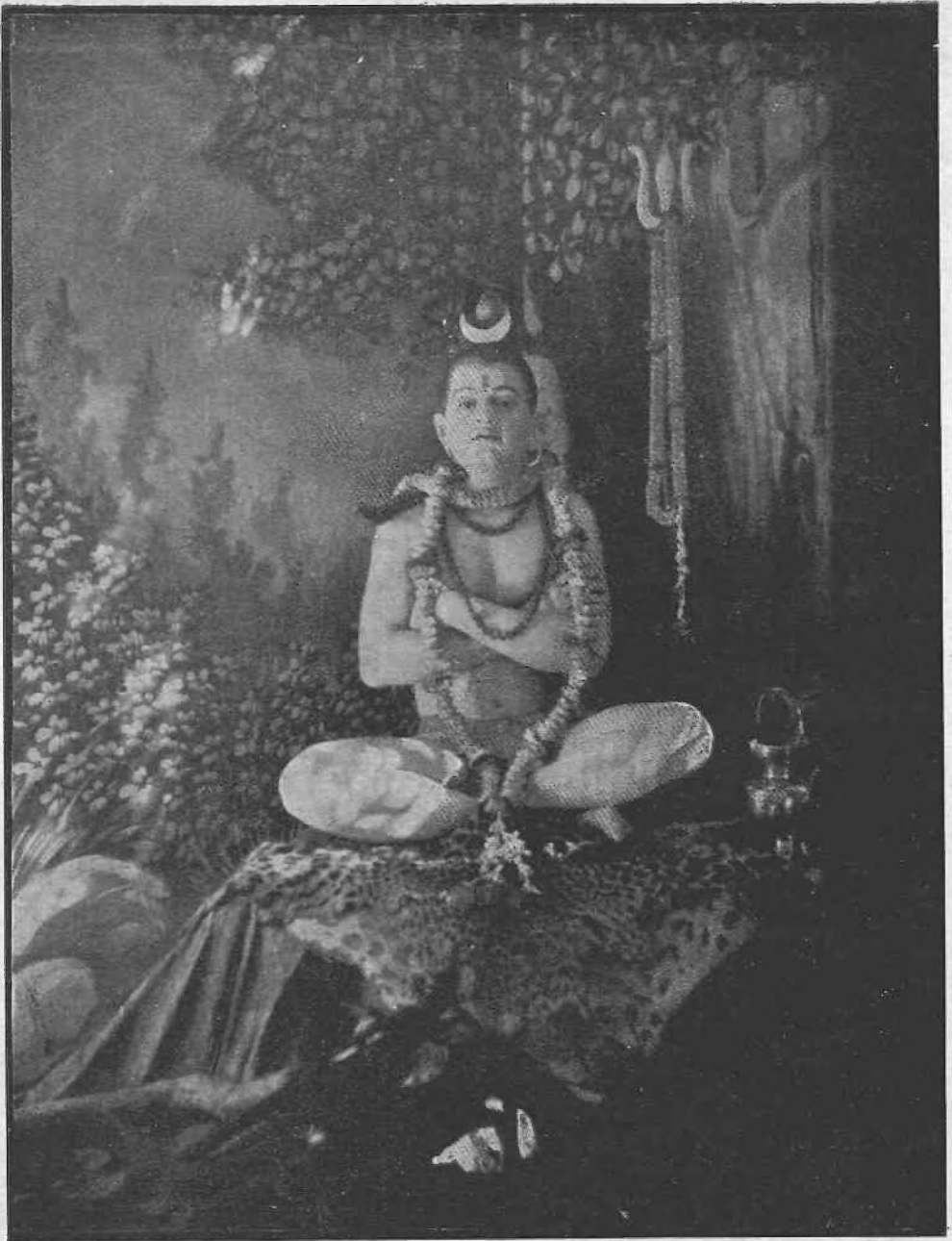

1st OCT. '51

6

RS

MTV Acharya

Chandamama, October '51

Photo by B. N. Prasad Reddy

మూర్తి

బెజవాడలో 28-వ నారం

అంధ్ర, రాయలసీమ, నైజాం, మైసూరు,
తమిళనాడులలో దిగ్విజయముగా
ప్రదర్శింపబడుచున్న

చిక్కుయివారి...

పాతాళభైరవి

డైరెక్టర్

K.V. రెడ్డి, BSc (HONS)

Produced by - NAGI REDDI-CHAKRAPANI

దీపావళి ఆంధ్రజ్యోతి

ప్రత్యేకమైన ఆకర్షణలతో
దీపావళి నాటక వెలువడబోతున్నది

వెల : 8 అణాలు

నేడే మీ విజంటుతో చెప్పివుంచండి.
లేదా చందాదారులుగా చేరి ఈ
సంచికను ఉచితంగా పొందవచ్చును.

సాలు చందా : 4.8-0

ఆంధ్రజ్యోతి ఆఫీసు:
పోస్టు బాక్సు 1686, మద్రాసు

ఆరోగ్యానికి, రుచికరానికి

వూజలకు, వివాహాలకు

గడియారం మార్కు

కర్పూరము

ఉపయోగించండి

గోపాలజీ చాంద్రికీ కంపెనీ
సం. గోపాలచంద్రికీ నాయక్ కిర్తి, మద్రాసు

ఆంధ్రదేశమున కొక సరికొత్త చిత్రము!

నూతన వాతావరణము
నూతన సంప్రదాయము
నూతన నటీనటులు

కె.కె.ప్రొడక్షన్స్ & తిరుమలై పిక్చర్స్ వారి

జీవితనౌక

తెలుగు

కేశవప్రాంతములకు చెందిన
ఒక రసవత్తర సాంఘిక చిత్రము...

లక్ష్మి - విజయవాడ * నరవ్యతి - గుంటూరు * రత్న - తెనాలి
మినర్వా - బందరు * జయరామ్ - ఒంగోలు * జయ - రాజమండ్రి
శ్రీకృష్ణ బాలాజీ - తాడేపల్లిగూడెం * శేష్ మహల్ - నెల్లూరు
చాంద్ - కర్నూలు * రాయల్ - బళ్లారి
రఘువీర్ - అనంతపురం

ఆంధ్రదేశమున ముఖ్యకేంద్రములలో ప్రదర్శింపబడుచున్నది!

Released through THE VAUHINI PICTURES LTD.,
MADRAS....VIJAYAWADA....GUNTAKAL

హిందీ చందమామ దీపావళి సంచిక

మామూలుకంటె ఎక్కువ పేజీలతో,
ఎక్కువ రేఖా చిత్రాలతో, మరెన్నో
త్రివర్ణ చిత్రాలతో—చక్కటి కథలు,
మనోహరమైన గేయాలు, గిలి
గింతలు పెట్టే చిక్కునమస్యలు,
ఇంకా అనేకమైన అందచందాలతో,
ముచ్చటయిన త్రివర్ణ ముఖచిత్రంతో

హిందీ చందమామ
దీపావళి (నవంబరు) సంచిక

★

వెలువడబోతున్నది. ఇన్ని ఆకర్షణ
లతో కూడిన ఈ ప్రత్యేక సంచిక వెల
మామూలు 6 అజూలే

★

మీ కాపీకోసం ఇప్పుడే మీ ఊరి
విజంటుతో చెప్పి వుంచండి.

★

చందమామ పబ్లికేషన్స్
పోసుబాక్సు 1686 " మద్రాసు 1

డొంగ్రేగారి

బాలామృతం

బలహీనమైన బిడ్డలకు వృద్ధియున్ను,
పండ్లు మొలిచేటప్పుడు అయ్యే విరేచనములు
విరిసి, బలమును ఆరోగ్యము నిచ్చును.

K. T. Dongre & Co., BOMBAY-4

ఇప్పుడు దొరుకుచున్నది
అమెరికన్ మోడల్
రోల్ ఫిలిమ్ బాక్సు
కెమెరా
కొప్ప పవర్ లెన్సు
తోను పూర్ణపైస్తరతనము

అమృతబడిన అత్యుత్తమమైన ఈ కెమెరా
చాలా చౌక. ప్రాథంభకులుకూడ శక్కుగ
అపయోగించవచ్చు. నం. 120 రు ఫిలిమ్
పైన 2½" x 3½" పైజాలో అద్భుతముగా
ఫోటోలు ఎత్తును. ఫోటోలు తీయు విధానంతో
నహ వెల రు. 9-4-0. అతి సుందరమైన
రకం 11-8-0. ప్యాకింగ్, పోస్టేజీలకు
రు. 1-8-0 అధనం. కెమెరాకు సరిపడు
లెడర్ కేస్. రు. 3-0-0. నేడే ఆర్డర్ వ్వండి.
ఉత్తరాణ ఇంగ్లీషులోనే వ్రాయండి.

BENGAL CAMERA HOUSE (108 C. M.)
P. O. 21, ALIGARH, U. P.

మాడరన్ థియేటర్స్ వారి
సర్వాధికారి
 తెలుగు

డైరెక్ట్
T.R. సుందరం
త్పరలో వచ్చుచున్నది

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు :

ఆంధ్ర, సిడెడ్, నైజాంలకు : డి పూర్ణా పిక్చర్స్ లిమిటెడ్, విజయవాడ

ఇంట్లో కూర్చుని హిందీ నేర్చుకోండి

SELF HINDI TEACHER

ఈ పుస్తకం ద్వారా ఉపాధ్యాయుడు లేకుండా, హిందీ మాట్లాడడం, చదవడం, వ్రాయడం త్వరలో నేర్చుకోవచ్చు. వెల రు. 3-0-0. పోస్టేజి 0-12-0 అధనం.

వక్రాలు తరుగు యంత్రం

BETEL NUT CUTTING MACHINE

ఇంతటితో చేయబడిన ఈ యంత్రంతో ఒక గంటలో 5 శేర్ల వక్రాలు చిన్న ముక్కలుగా, పొడిగా తరగవచ్చును. వెల 11-8-0. పోస్టేజి 2-8-0 అధనం.

ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు ఇంగ్లీషులో జరుపండి.

NAVASHAKTI TRADERS (C. M.)

Mahavirganj, ALIGARH (U. P.)

అమెరికన్ స్పిరిట్

“స్టా”లు

బరువు తక్కువ. టీ, వేడినీళ్లు, పాలు కాచు కొనుటకు వుపయోగ పడును. కొద్ది స్పిరిట్తో చాలా సేపుపని చేయును.

వెల 3-4-0. ప్రత్యేక రకం రు. 5. పోస్టేజి 1-8 అధనం.

చమత్కారమైన తాళం ఈ తాళంమీద ఇంగ్లీషు అక్షరాలు చెక్కబడి యుండును. వాటిని కలిపి యీ తాళం తీయ వచ్చును వేయవచ్చును. వెల రు. 2-8 పోస్టేజి 1-4-0 అధనం.

ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు ఇంగ్లీషులో జరుపండి.

CHHAYA VARIETY STORES (SLC)

P. O. 13, ALIGARH (U. P.)

మీరు తప్పక తెప్పించుకోవలసిన ఉపయోగకరమైన వస్తువులు

Microscope (దూరదర్శిని యంత్రం) డ్రామా, నర్కస్, అరణ్యాలు, కొండలు మొదలైన రంగు రంగుల సినులు, సిసరీలు చూచి ఆనందించండి. ఈ యంత్రంవలన దూరాన ఉన్న వస్తువు దగ్గరగానూ, చిన్నచిన్న వస్తువైనా పెద్దది గానూ చూడవచ్చును. వెల రు. 2-8-0 పోస్టేజి 1-4-0 వేరు.

Home Saving Safe (ఇంట్లో ఆదాచేయు పెట్టె) పిన్నపెద్దలు పొదుపు చేయాలి. అందుకు మా ‘సేవింగ్ సేఫ్’ తెప్పించుకొని డబ్బు నిలువ చేసుకోండి. వెల రు. 3-8-0 పోస్టేజి 1-4-0 అధనం.

షరా:—కావలసిన వస్తువు పేరు, చిరునామా మొదలైనవి ఇంగ్లీషులోనే రాయాలి.

Address: NAVASHAKTI KARYALAYA (D.C.M.)

P. O. 13, ALIGARH U.P.

De Chane's MEDICINE CHEST

అపాయకరంగా పరిణమించగల
వ్యాధులను, తరుణంలో నిరోధించగల
8 మందులున్న యీ పెట్టె ప్రతియింట
ఉండదగినది. మిశ్రమం చేసికొని
ఉపయోగింపవచ్చు. వాడుకలో
పొరపాటు జరిగినా ప్రమాదం లేదు.

THE MEDICINE CHEST
eight, simple, effective
Remedies.

PRICES	
Size 1	Rs. 3/-
Size 2	Rs. 4/-
Size 3	Rs. 6/-
Size 4	Rs. 17/6

ఇండియాలోని అన్ని డిస్ట్రిబ్యూటర్లు,
దర్మనంస్థలూ విరివిగా వాడుతున్నవి.

J. & J. De Chane

RESIDENCY ROAD, HYDERABAD - 20

మెజిస్ట్రే ప్రొడక్టన్ వారు

సమర్పించునున్న ప్రథమ తెలుగు

సాంఘిక చిత్రం

అందాలు పెట్టి

నిర్వహణ : స్వామి—పద్మనాభం

వెలువడినది ! వెలువడినది !

అపూర్వ సంగీత గ్రంథము

గానకళాబోధిని

సంగీతమును ప్రారంభమునుండి రాగాలాప
నలు, కల్పనస్వరములవరకు నేర్చుకొను
వారికిని, లోయర్, హ్యూయర్ గ్రేడ్ పరీక్షలకు
పోవు విద్యార్థులకు శాస్త్రము, ప్రాక్టికల్
గ్రాఫులతోను పథకములతోను విపులముగా
వ్రాయబడినది. $8\frac{1}{2} \times 5\frac{1}{2}$ (డబ్బు 1/8)
సైజులో 750 పేజీలుగల పుస్తకము. గ్లాజ
కాగితముపై ముద్రింపబడిన పూర్తి క్వాలిటీ
బైండు పుస్తకము వెల రు. 10/-లు.
పోస్టేజి ప్రత్యేకము.

వలయువారు :

బాలసరస్వతీ బుక్ డిపో

సాన్లు బాక్సు నెం. 3, కర్నూలు

నమ్మక!

అత్యుత్తమమైన టాయిలెట్ సబ్బులో
 ఏమేమీ మీరు కావలెనంటారో, అవన్నీ
 వైసూరు శాండల్ సబ్బులో
 కలవని నమ్మకముగా చెప్పగలము

ప్రతిచోట దొరుకును

గవర్నమెంటు సోప్ ఫ్యాక్టరీ
 బెంగళూరు

ఆంధ్ర ఇన్సూరెన్సు కంపెనీ, లిమిటెడ్

(హెడ్కాఫీస్: మచిలీపట్నం)

భీమా వ్యాపారములో 25 సం॥లు జయప్రదము

గాను — సామర్థ్యముతోను సేవచేసిన సంస్థ.

1950 లో నూతన వ్యాపారము	రు. 2 కోట్లు
అమలులోనున్న మొత్తము	రు. 9 కోట్లు
మొత్తము భీమా నిధులు	రు. 2 కోట్లు పైగా
సంవత్సరాదాయము	రు. 45 లక్షల పైగా

జీవిత భీమాతోబాటు అగ్ని, మోటారు, ప్రమాద, నౌకా వ్యాపారముచేయును.

మీ ఆఫీసులు :

మదరాసు, బొంబాయి, కలకత్తా, నాగపూరు, ఢిల్లీ, బెంగళూరు, బెల్గాం,
 అనంతపురం, శికింద్రాబాదు, కోయంబత్తూరు, బర్హంపూర్, ఎర్నాకులం,
 బెజవాడ, గుంటూరు, బెంపేడ్ పూర్, విశాఖపట్టణము, రాజమండ్రి,
 మంగళూరు, దిబ్రూగఢ్ (అస్సాం) పాట్నా, అల్హాబాద్

చందమామ

సంపాదకుడు : చక్రపాణి

చందమామలో వెలువడ్డ సీరియల్ కథలు కొన్ని అయినా ఎంతోమంది పాఠకులు ముద్రించమని ఎంతోమంది పాఠకులు పడేపడే వ్రాస్తున్నారు. ఈ వృద్ధికి మాకు చాలకాలంనించి వున్నది. ఇతే ఈపని వెంటనే వెరవేర్చలేకపోవడానికి గల సాధకబాధకాలను లోగడ వివరించేవున్నాము. ఇప్పుడు మన ఆ కేరి కలు వెరవేర్చుకోగల శుభసమయం వచ్చిందని తెలిపడానికి సంతోషిస్తున్నాము. త్వరలోనే చందమామ తన స్వంత భవనాలలో ప్రవేశించబోతున్నది. ముద్రణాసౌకర్యాలు మునపటికంటే కొన్నేకాడు, ప్రియల్ కథ కొంటున్నది. అటువంటిప్పుడు వెలువడుతున్న చందమామను మరి లన్నిటినీ పుస్తకాలుగా పునర్ముద్రించుకోగలము. అంతేకాదు, స్వంతభవనంలోకి వెళ్ళినతర్వాత ఇప్పుడు నాలుగుభాషలలో (హిందీ, తెలుగు, అరవం, కన్నడం) వెలువడుతున్న చందమామను మరి కొన్ని దేశభాషలలోకూడా ప్రయత్నాలు చేరుకుగా సాగుతున్నై. ఈ ఆనందాన్ని సమకూర్చుటానికి ప్రయత్నాలు చేయడం చందమామ తన దసరా, దీపావళి పండగల సంతోష సమయంలో చందమామ తన పాఠకులకూ అభిమానులకూ అందిప్పగల శుభ వార్త ఇదే.

అక్టోబర్ '51

సంపుటి 9

సంచిక 4

మానవసేవ

ఒక్కరాత్రి బెన్ ఆదమ్ అను ఒక
అతనికి మెలకువ వచ్చింది,
నలుదిక్కుల ప్రశాంతి తెలివెన్నెల
పుచ్చపువ్వులా విచ్చింది.

కిటికీలోంచి అతని గదిలోనికి
కూడా వెన్నెల పడుతోంది,
నీడలు నిండిన చీకటి చెరలో
విడుదలలా గడుగిడుతోంది.

ఆ తెలివెన్నెల వెండివెలుగులో
ఒక దేవత అటు కూరుచొని
రాస్తున్నది వీధి ఒక బంగారు
పాత్రం తనముందుంచుకొని.

'రాస్తున్నది ఏమమ్మా' అని ఇక
అడిగాడాడమ్ ధైర్యంగా.
'దైవసేవకుల పేర్ల' ని దేవత
మారువలికినది స్థైర్యంగా.

'వారిలోన నా పేరుందా' అని
బెన్ ఆదమ్ ప్రశ్నించాడు.
దేవత పెదిమలపై దరహాసం
స్పష్టంగా తిలకించాడు.

రచన :

భైరా A

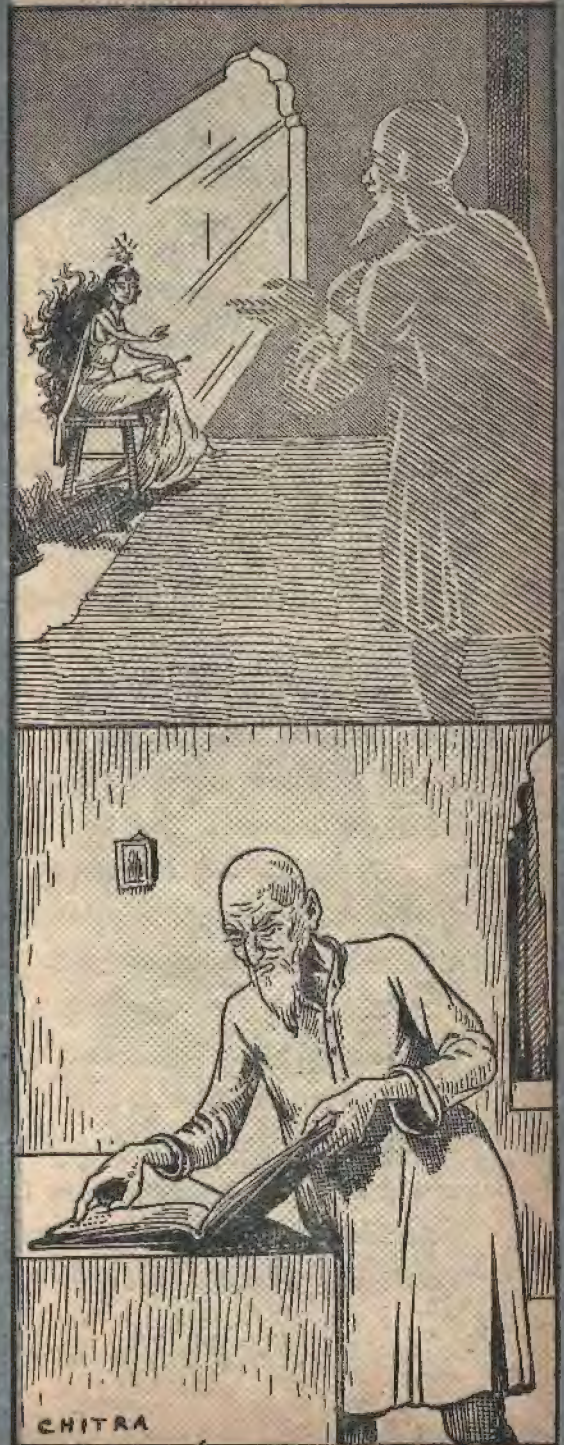
“లేదని” దేవత అతని ప్రశ్నకు
మారు వెంటనే పలికింది.
శాంతి శాంతిగల ఆమె కనులలో
చిలిపినవ్వు ఒకటొలికింది.

“ఐనా పరవాలేదుగాని నా
పేరు మనుష్యసేవకులలో
పొందుపరుచమ్మా!” అని ఆదమ్
అన్నాడప్పుడు అణకువతో.

“సరే అలాగే” నంటూ దేవత
కలసిపోయినది వెన్నెలలో.
భైన్ ఆదమ్ ఈ జరిగిందంతా
జమకట్టేశా డొక కలలో.

కాని ఉదయమే లేచి చూడగా
పుస్తకమక్కడ పడిఉంది.
దైవసేవకుల పేర్లన్నిటలో
ఆదమ్ పేరే వైనుంది.

“మానవసేవే మాధవసేవ”ని
దేవత చెప్పక చెప్పింది.
అందువల్లనే ఆదమ్ వైఖరి
దేవతకూడా ఒప్పింది.

ఓకానొక పిల్లవానికి పుస్తకాలు చదవడమంటే అమిత సరదా. అన్నింటిలోనూ జార్జి వాషింగ్టన్ అనే మహానుభావుని జీవితచరిత్ర అతన్ని ఎక్కువగా ఆకర్షించింది. అందులో వుండే ఈ వాక్యాన్ని అతడు కంఠస్థమే చేసుకొన్నాడు: 'బానిసత్వం పాపం కానివక్ష మందు ఈ లోకంలో పాపమనేదే లేదు.'

ఇలా ఎంతో మక్కువగా చూచుకొంటున్న ఆ పిల్లవాని పుస్తకాన్ని ఒకరోజున అతని తండ్రి తీసి, తలకింద దిండుగా పెట్టుకుని నిద్రపోతున్నాడు.

ఇది చూచి ఆ పిల్లవాని మనసుకు చాలా కష్టం తోచింది. అటువంటి అమూల్య మైన పుస్తకాన్ని తలకిండుగా ఉపయోగింపటాన్ని అతడు సహించలేకపోయాడు. తండ్రిని లేవకుండా మెల్లగా వెళ్లి కూర్చుని, ఆ పుస్తకం తీసివేసి దానికి బదులుగా తన తొడను తండ్రి తలకింద పెట్టాడు.

కొంతసేపైన తరువాత తండ్రికి మెలకువ వచ్చింది. 'ఇదేమిటా నాయనా, పుస్తకం తీసివేశావెందుకు? ఇలా కూర్చున్నా వెందుకు?' అంటూ ఆశ్చర్యంతో ప్రశ్నించాడు. ఆ పిల్లవాడు తన పుద్గేశం వివరించి చెప్పాడు. అప్పుడు తండ్రి ఆ వుద్దేశానికి మెచ్చుకుని, 'నాయనా, నీ వెప్పటికైనా బానిసత్వాన్ని రూపుమాపి, లోకోపకారం చేయగలవాడవవుతావు' అని దీవించాడు.

అప్రకారమే పెరిగి పెద్దయ్యాక ఆ బాలుడు—తరతరాలనుండి అతి నీచంగా అనుభవిస్తుండే నీగ్రోల బానిసత్వాన్ని నిర్మూలించటంలో తన యావచ్ఛక్తిని ధారపోసి, జాతి జాతినంతటినీ ఉద్ధరించాడు. ఆ పిల్లవాడే—పిన్ననాట తను నేర్చిన నీతివాక్యాన్ని పెద్దతనంలో సార్థకంగా ఆచరణకు తెచ్చి, మానవసేవ చేసిన మహానుభావుడు, సుప్రసిద్ధుడు ఐన అబ్రహం లింకన్.

***** చందమామ *****

మంత్రగాడు

అనగనగనగా, జీవా అనే ఒక కుర్రవాడు పశువులను కాసుకొని బ్రతుకుతూ ఉండేవాడు. వాడి హస్తవాసి మంచిదనీ, వాడి పోషణకింద పశువులు క్షేమంగా వుంటాయనీ లోకంలో ఒక వాడుక పడింది.

జీవా చేతిలో ఎల్లప్పుడూ ఒక పిల్లన గ్ర్ర వుండేది. దానితో వాడు ఊదుతూ వుంటే మురళీకృష్ణుడు వేణునాదం చేసినట్టుండేది. ఆ పాటకు జంతుజాలమంతా వచ్చి వానిచుట్టూ మూగేవి. అందరూ వచ్చి 'జీవా!—మరొక్కసారి వాయిం చ్చూ!' అని బ్రతిమలాడి, వినేవాళ్లు.

ఈ సంగతి పడిమైళ్లదూరాన పట్టణంలో వుండే ఒక శ్రీమంతుని చెవులబడింది. ఆ శ్రీమంతునికి పెద్ద గోవులమంద ఉన్నది. గోరక్షణ అంటే ఆయనకు అమిత సరదా. అందుకని నాడెమైన గోవు ఏదేశంలో వున్నాసరే, ఎంత ఖరీదైనాసరే కొనితీరే

వాడు. తన మందకు తగిన గోపాలుడు జీవా ఒక్కడే అని తలిచి, వాడిని రప్పించి తన గోవులమందకు పెద్దగా పెట్టుకున్నాడు.

జీవా, తన సంగక్షణలో, ఆ శ్రీమంతుని గోవులను డొక్క వెలితిలేకుండా మేపే వాడు. దగ్గరవుండి దాణా పెట్టించేవాడు. ప్రవహించే నీటిలో రోజూ వాటిని పరిశుభంగా కడిగించేవాడు. వేయి కన్నులతో ఆవులను కనిపెట్టుతూ ఉండేవాడు. వాటి సతడు పేరుపేరునా పిలిచి, గంగదోలు దువ్వి మూపురం నిమిరేవాడు. 'అలివేణి రావే!' అంటే వెల్లావు పరుగెత్తుకవచ్చేది. 'అణిముత్యమా రావే!' అనగానే ఫుల్లావు గంతులేస్తూవచ్చేది. ఇలానే బట్టలావు, నల్లావు, పొట్లావు అన్నీ అతనివద్దకు అప్యాయంగా వచ్చేవి.

ఉదయం లేగలను విడవగానే జీవా వాటిని మైదానానికి తీసుకపోయి మేతకు

వదిలేవాడు. తక్కిన పశువులమందల మోస్తరుగా జీవా తన ఆవులమందను తోలనక్కరలేదు. చేతిలోని పిల్లనగర్రతో సంజ్ఞచేస్తాడు. అవి మనసు కనిపెట్టి వాని యిష్టప్రకారం నడుచుకుంటాయి. రోజూ వాటిని మేతకు వదిలి, జీవా ఒక చెట్టెక్కి పలవలో కూర్చుండి హాయిగా పిల్లంగ్రోవి వూడుకొంటూవుంటాడు. అతడు పాడుతూ వుంటే అవి మోరలెత్తి వింటూవుంటై.

పొద్దు డిగిపోగానే జీవా “గిలిలిలీ!... గిలిలిలీ!!...గిలిలిలీ!!!...” అని వూదే వాడు. ఎక్కడెక్కడ మేస్తూవున్న ఆవులూ వచ్చేసి వానిచుట్టూ మూగేసేవి. ఇంటికి

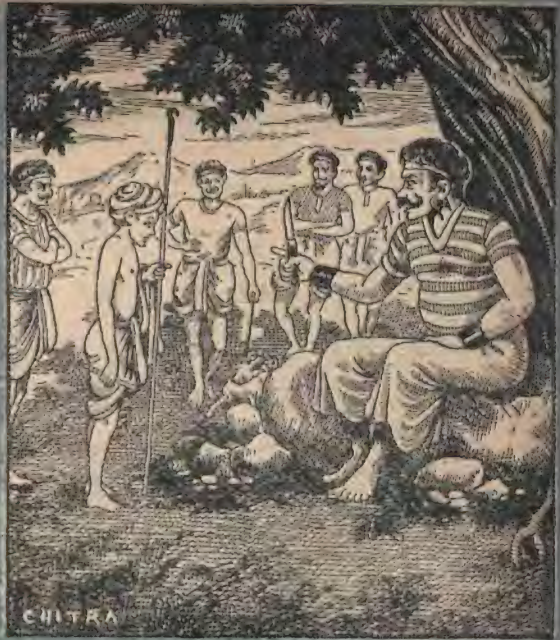
చేరుకున్నాక రాత్రి పాలుపితికే సమయాన కూడా జీవా మురళి వూదేవాడు. ఉత్సాహం కొద్దీ గోవులు ఎక్కువ పాలిచ్చేవి.

ఒకరోజున జీవా గోవులను బీడుమీదికి వదిలి, చెట్టుపలవలో కూర్చునివుండగా అక్కడికి బందిపోటుదొంగల గుంపు వచ్చి పడింది. అందాలు చిందేటి ఆ గోవులను చూడగానే దొంగల నాయకుడికి కన్ను మణిగిపోయింది. ‘వీటిని మన మకాముకు మళ్లించడోయ్!’ అని అనుచరులకు ఆజ్ఞాపించాడు. వాళ్లు ఎంత తోలినా, బెదిరించినా, కొట్టినా మరేమీచేసినా ఆవులు కదలలేదు, మెదలలేదు. ‘పోరా పిచ్చివాడా!’ అన్నట్టుగా ఆ దొంగలవైపు ఒక్కసారి మెడయెత్తి చూచి, మళ్లీ తల వంచుకుని వాటిమానాన అవి మేయసాగినై.

ఈ సంగతి, వాళ్లు పోయి నాయకునితో చెప్పగా, అతడు ఉగ్రుడై, ‘ఓరి వాజమ్మల్లారా, ఇంతేనా మీ తెలివి! వీటిని ఎవడో మంత్రంతో కట్టివేసి ఉంటాడు. ఆ మంత్ర గాణ్ణి పట్టి తీసుకరండి. లేకుంటే మీ ప్రాణాలు దక్కవు!!’ అంటూ శాసించాడు. అనుచరులు వణికిపోతూ, తలకొక మూలకూ పరుగులెత్తారు. వాళ్లలో తెలివైన

ఒకడమటుకు దూరంపోలేదు. 'నిజంగా అటువంటి మంత్రగాడే ఉండేపక్షంలో వాడు ఈ చుట్టుపక్కలనే దాక్కొని వుండాలి' అని నిశ్చయించి, చేరువనుండే తప్పలు, పొదలు, చిట్టడవులూ జాగ్రత్తగా వెతుకుతున్నాడు.

ఇప్పుడింతమంది దొంగలను ఎదిరించటం ఎవడితరం? అందులోనూ జీవావంటి ఒక్క కుర్రవాడివల్ల నవుతుందా? చేసేది లేక, వాడు మెల్లగా చెట్టుడిగి ఒక బొరియలో దాక్కొని, వాళ్ల చేష్టలన్నీ గమనిస్తూవున్నాడు. ఇంతలో—అ దగ్గరనే వెతుకులాడుతున్న దొంగవాడి కుక్క మనిషి చడి పనికట్టి మొరిగింది. అందుకని, వాడు అక్కడనే నిలిచి, జాడ కనుక్కుని జీవాను పట్టివేశాడు. వాణ్ని తీసుకవెళ్లి నాయకుని ఎదట పెట్టగానే, అతడు కత్తి రుఖిపిస్తూ “అరేయ్, మాతో రారా, మంత్రం విప్పేసి మందను మరలించు. లేకుంటే ఖబడ్డార్!” అంటూ భయపెట్టాడు. పుట్టెడు దుఃఖంతో జీవా, పిల్లనగర్ర వూదుకొంటూ తన గోవుల మందను దొంగల మకాముకు మరలించాడు. అక్కడ వాళ్లు అవులమందను

ఒక దొడ్డిలోకి తోలిపెట్టి, జీవాను ఒంటరిగా మైదానంలో వదిలేశారు.

దొంగలు మకాంచేరుకోగానే, ఇటువంటి గొప్ప గోవులమందను సంపాదించాము కదా అని నాయకుడు ఉప్పొంగి పోయి, ‘భేష్!—బాగానేవుంది. బలిష్ఠమైన ఆ బట్టావును కొట్టి ఇవాళ విందు చేయండోయ్!’ అని ఆజ్ఞాపించాడు. ఆజ్ఞా ప్రకారం అనుచరులు అవును కొట్టి, పసందుగా పండి వడ్డించి, ఇక ఆరగించుదామనుకుంటున్నారు.

ఇంతలో ఒక చిత్రం జరిగింది. అక్కడ మైదానంలో ఉండిన జీవా ఒక చెట్టెక్కి

కూర్చుని, మామూలుగా పిల్లనగ్రోవి వూడు కుంటున్నాడు. అతడు 'గిలిలిలి!... గిలిలిలి!!...గిలిలిలి!!!...' అని పాడగానే దొడ్డిలోవుండే గోవులన్నీ అమాంతంగా వలుపులు తెంపివేసుకున్నై. గోడలు పడగొట్టినై. జీవాచుట్టూ మూగి, పాట వినసాగినై.

నాయకుని మకాంలో—అనుచరులు స్వహస్తాలతో వండి వడ్డించిన గోమాంసం ఒక్కళ్ల విస్తరిలోనూ కనపడలేదు! అదృశ్యమైపోయింది!! అబట్టావును చంపిన అనవాళ్లుకూడా ఎక్కడా కనిపించలేదు. అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. వెంటనే ఆ పాట వినవచ్చే దిక్కుకి పోయి చూడగా, మైదానంలో చెట్టుమీద జీవా, వానిచుట్టూ పాట వింటున్న గోవులమందా అగపడినై. ఇంకా పరిశీలనగా చూచేసరికి వారు చంపి విందుచేసుకోబోయిన ఆ

బట్టావుకూడా పాట వింటూ, జీవా ప్రక్కనే వున్నది!! అందరూ నిశ్చేష్టులయ్యారు.

దొంగల నాయకుడు జీవాకు పాదాక్రాంతుడై, "ఓయీ పిల్లవాడా!—నువు సామాన్యుడవు కావు. నిజంగా మంత్రగాడివే. ఆ గోపాలకృష్ణుడివే. నీ చేతిలోది వట్టి పిల్లనగర్ర కాదు. ఆ మురళీకృష్ణుడు గానంచేసే మహిమగల వేణువే!!! మేము చేసిన దుర్మార్గానికి మమ్మల్ని మన్నించు. మరెన్నడూ నిండుజీవుల ప్రాణాలు తీయబోము. బుద్ధివచ్చింది, మన్నించు" అంటూ వేడుకొన్నాడు.

నాయకుడు చెప్పిన ఈ మాటలలో ఒక్కటి అమాయకుడైన జీవాకు తెలియనే తెలియలేదు. అందుచేత జవాబేమీ చెప్పలేకపోయాడు. వాళ్లు పదిలిందే చాలుననుకుని మళ్లీ తన మందను మరలించుకుని ఇంటికి చేరుకున్నాడు.

16

[రాకొమారైలను రాక్షసుడు మూగిగా చేసి అరణ్యంలో వదిలేశాడు. ప్రతాపరాజు వచ్చి చూచి, వాళ్ళను తీసుకపోయి కాపాడుతున్నాడు. వారి అస్త్రాన చిత్రకారుని సహాయంతో ఉదయనుడు ఒక కావలావాని చేపం చేసుకొని, పాతాళ గృహంలోకి పోబోగా, ద్వారం వద్ద సింహాలు వానిమీద ఉరికినై. తోడిపనివాళ్లు వాటినిచంపి, వానిని రక్షించారు. రాక్షసుడు గర్హిస్తూ ఉదయనునివద్దకు రావటం వరకు చదివారుకదా? ఆతరువాత—]

రాక్షసుడు పెడబొబ్బలు పెట్టాడు. “ఎవ డురా ఈపని చేసిందీ?” అంటూ వాడు తనవేపు రావటం చూచి ఉదయనుడు గజగజలాడిపోయాడు. ఏదో జవాబు చెబుదామనుకునేటంతలో రాక్షసుడి పరిచారకులు ఒక్కపరుగున వచ్చి అక్కడ చేరుకున్నారు. సింహాలను చంపినవాడు చేతులు కట్టుకు నిలబడి “నేనేబాబయ్య, ఈ పని చేసింది. మన భవనంలో ఉంటూ మన చేతికింద పెరుగుతూ అవి మనల్నే మాటు వెయ్యజూచాయండి. నేనేగనక సమయానికి ఆదుకోక పోయినట్టయితే

ఈపాటికి పాపం, వాడు యమలోకానికి పోయేవాడే” అని విన్నవించుకున్నాడు.

అందుకు రాక్షసుడు “ఆఁ, అలాగా! మాంచి పనిచేశావు. ఈసింహాలకు కొంచెం కొవ్వెక్కినట్టుంది. తక్కిన వాటికి ఒక వారంరోజులపాటు కడుపు ఎండకట్టండి, అవే దారికొస్తయ్” అంటూ అక్కడి నుంచి చరచర వెళ్లిపోయాడు. అప్పటికి గాని ఉదయనుడికి ప్రాణాలు కుదుటబడ లేదు. ఏమీ ఎరగనట్టు పడుకున్నాడేకాని, రాక్షసుడు ఎటు పోయిందీ ఒకకంట కని పెడుతూనే వున్నాడు ఉదయనుడు.

‘చందమామ’

హాలు చివర ఒక పెద్ద ద్వారంవద్దకు వెళ్లి, రాక్షసుడు మొలలోనించి చిన్న తాళపు చెవి ఒకటి తీసి ఏదో మంత్రం చదివాడు. మంత్రం చదవటం పూర్తి అయే సరికి ఆ చిన్న తాళపు చెవి కాస్తా ఏడు అడుగుల పాడుగున పెరిగిపోయింది. అప్పుడు రాక్షసుడు దానితో ఆ ద్వారం తలుపులు తెరిచి లోపల ప్రవేశించాడు.

ఉదయనుడు అలోపల ఏమున్నదో లేచి వెళ్లి చూదామనుకున్నాడు. కాని, పట్టు బడిపోతే ప్రాణాలు దక్కవే? అందుకని ఏమి జరిగేదీ జాగ్రత్తగా కనిపెడుతూ అలానే వదుకుండిపోయాడు.

మరి కాసేపటికల్లా రాక్షసుడు బయటికి వచ్చి, యథాప్రకారం తలుపు మూసి వేశాడు. మళ్ళీ మంత్రం ఉచ్చరించేసరికి తాళపు చెవి తిరిగి చిన్నదయిపోయింది. అది బొడ్డులో దోపుకొని రాక్షసుడు వచ్చిన దానినే పాతాళగృహంలోంచి బయటకు వెళ్లిపోయాడు.

మిగతా పరివారం తిరిగి ఎవరి చోట్లకు వారు వెళ్లి గుర్రుకొట్టి నిద్రపోసాగారు. ఈ అదునులో ఉదయనుడు మెల్లగా లేచి, రాక్షసుడు తెరచి మూసిన పెద్ద ద్వారం వద్దకు వెళ్లాడు. తాళపుచెవి దూర్చే బెజ్జం లోనించి తొంగిచూచాడు. చూడగా ఉదయనుడు తనకళ్లను తానే నమ్మలేకపోయాడు. ఎందుచేతనంటే తను ఎవరికోసమైతే తపించిపోతున్నాడో ఆ గడ్డవువాడు అక్కడ తలక్రిందుగా వ్రేలాడతీయబడి వున్నాడు. సంధ్యానిశీధులు మాత్రం లేరు.

ఇది చూచేసరికి ఉదయనుడికి భయమూ ఆశ్చర్యమూ కలిగినై. సోదరు లేమైనట్లు? గడ్డవువాడిని కలుసుకోకలిగితే తెలుస్తుందేమో? కాని ఆ తాళపుచెవి లేకుండా లోపల ప్రవేశించటం ఎలా? ఏమీ పాలుపోయిందికాదు.

అలాగే కొంతసేపు ద్వారంవద్ద నిలబడి ఎంతకూ ఏమీ జోచక, అతడు విసిగివిసిగి తన చోటుకు వచ్చి పడుకున్నాడు. పడు కున్నాడే కాని నిద్ర పట్టితేనా? ఆ గది ప్రవేశించటం ఎలాగ? గెడ్డపు వాడిని కలుసుకోవటం ఎలా? సోదరులు ఏమ య్యారు? రాత్రంతా ఇదే ఆలోచన.

తెల్లవారింది. రాత్రి కావలా కాసిన అట్టు తిరిగి పాతాళగృహం చేరుకున్నారు. చాళ్లు రావటంతోపే యిక్కడవున్న కాపలా చాళ్లు కొలనుకు బయలుదేరి పోయారు.

'ఆ' గదిలోకి ప్రవేశించే మార్గం మరే మైనా వుండేమో పరిచారకులను అడిగి తెలుసుకుందామా అని ఒక ఆలోచన కలి గింది ఉదయనుడికి. కాని వెంటనే ఒక సందేహంకూడా కలిగింది. ఈప్రశ్న అడ గ్గానే తన మాయవేషం బయల్పడుతుం దేమో! తను పట్టుబడిపోతాడేమో || అందు చేత ఉదయనుడు ఆ ఆలోచన అంతటితో కట్టిపెట్టివేశాడు.

ఒక వారంరోజులకల్లా రాక్షసుడు తిరిగి వచ్చాడు. మునపటిలాగానే మొలలోనించి తాళంచెవితీసి మంత్రంచేసి పెద్దదిచేశాడు. గది తలుపులుతెరిచి లోపల ప్రవేశించాడు.

ఉదయనుడుకూడా వానితోపాటు యుక్తిగా వాకిలి దాటి లోపల అడుగు పెట్టాడు. వాకిలికి ప్రక్కగా మనిషి నిలువుకు సరి పడే మూడు పెదపెద్ద బాసలూ, వాటిపైన మూతలు వున్నై. మొదటిదానిపైన వున్న మూత తీశాడు ఉదయనుడు. దానిలో ఎవరో మనిషి వున్నట్టు కనుపించింది. గబుక్కున మూసివేశాడు. రెండోబాస తీసి చూచాడు. అందులోనూ అలాగే. అదీ మూసివేశాడు. మూడవబాస చూచాడు. ఖాళీగా వుంది. గుట్టు చప్పుడుకాకుండా దానిలోడిగి మూతవేశేసుకు కూర్చున్నాడు. ఇదంతా జరుగుతున్నప్పుడు రాక్షసుడు

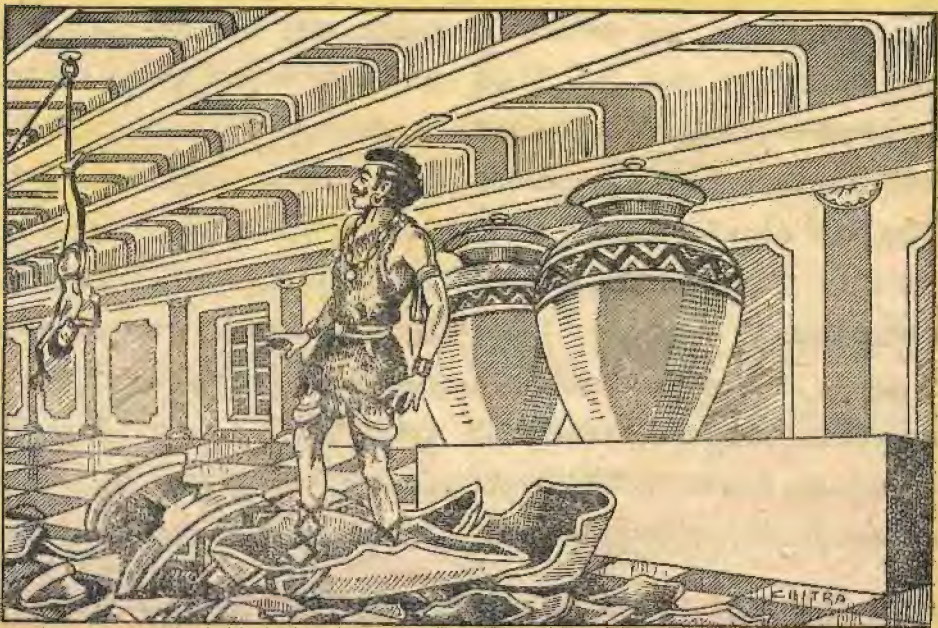
ఎక్కడకు పోయాడో ఏమో ఉదయనుడికి తెలియనే తెలియదు.

మరికాసేపటికి రాక్షసుడు ఆ బాసల దగ్గరికి వచ్చాడు—'ఒకటి...' అని అరుస్తూ మొదటి బాసమీద మూత ఎత్తాడు. లోపలనున్న మనిషి లేచి నిలబడ్డాడు. రాక్షసుడు వాడిని జుట్టు పట్టుకుని బైటికి లాగాడు. తర్వాత 'రెండు' అంటూ కేకపెట్టి రెండో బాసమీద మూత ఎత్తాడు. దానిలోనున్న మనిషికూడా లేచి నిలబడగా వానినికూడా జుట్టు పట్టుకుని ఎత్తి బైటికి లాగాడు. వాళ్లని వెంటబెట్టుకుని గది బయ

టకు వచ్చేశాడు. తలుపులు ఎప్పటిలా మూసి తాళంచెవి మొలలో దోపుకొన్నాడు.

వాళ్ల నిద్దరినీ చెరోగుప్పటిలో పట్టుకుని పాతాళగృహంలోంచి బైటికి వెళ్లిపోయాడు.

ఉదయనుడు ఏమాత్రమూ అలస్యం చెయ్యలేదు. వెంటనే బాసమూత ఎత్తి పైకి రాబోయాడు. కాని దిగటమంత తేలికగా కనపడలేదు పైకి రావటం. ఒక్క ఎగురు ఎగిరాడు. పైకంటా ఎగరలేకపోయాడు. బాస అంచు కాలికి తగిలి, దానితో సహా క్రిందపడ్డాడు. పడి పడటంతోటే బాస ముక్క ముక్కలైపోయింది.

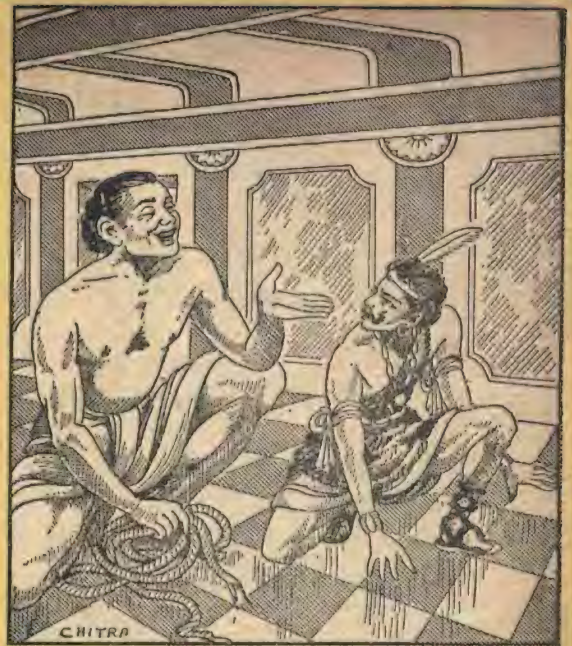

ఇలా ఉదయనుడు బయటపడ్డాడు. మరికొద్దిదూరంలోనే వ్రేలాడుతున్న గడ్డపు వాడు కనుపించగా, ఒక్కపరుగున వాడి దగ్గరికి వెళ్లాడు. “ఇదేమిటయ్యా ఈ శిశు ? నా సోదరులు ఏమైనారు ? చెప్పు. రాక్షసుడు రాకముందే నేను పోవాలి. చెప్పు. త్వరగా చెప్పు” అని తొందరపెట్టాడు ఉదయనుడు.

ఉదయనుడు మారువేషంతో వచ్చాడని గెడ్డపువాడు ఇట్టే గ్రహించాడు. “నువ్వేనటోయ్ ! గాభరాపడకు. వాడుముంకోవారం రోజులకుగాని రాడులే. ముందు నా కట్టు విప్పు చెబుతా” అన్నాడు.

గెడ్డపువాడికట్టు విప్పాడు ఉదయనుడు. బంధం విడగానే గెడ్డపువాడు యిలా చెప్ప సాగాడు—

“నువ్వు ఈలోపలకు రావటం, బానల మీది మూతలు తీసి చూడటం అంతా నేను గమనిస్తూనే వున్నాను. ఆ రెండు బానల లోనూ నీవు చూసిన మనుషులు ఎవరను తున్నావు ? వాళ్లే నీ సోదరులు. ఇంకా నయం, వాడు మూడో బాసమీది మూత తియ్యలేదు. తీసివేస్తే నీ గతి ఏమయ్యేదో” అని యింకా ఏమో చెప్పబోతుండగా ఉదయనుడు అడ్డుతగిలి :

“ఏమిటి ? వాళ్లు నా సోదరులా ! సంధ్యా నిశీధులా !! ముందు వాళ్లని విడిపిద్దాం పద” అని వేగిరపెట్టాడు.

గెడ్డపువాడు విరగబడి నవ్వుతూ, “ఓరీ పిచ్చితండ్రీ ! వాళ్లు యింకా వాటిలో వున్నారనుకుంటున్నావా ? ‘ఒకటి, రెండూ’ అని వాడు పిలిపటం వినిపించలేదా ? వాళ్లని ఆ బానలలోంచి పైకి లాగి తనతో తీసుకొనే పోయాడు” అన్నాడు.

“ఎక్కడికి ?” అన్నాడు ఉదయనుడు.

“నాకూ తెలియదు. బహుశా వాళ్లని ఆ కొలనులో వదిలి కావలావాళ్లకు వప్పజెప్ప తాడోమోమో” అన్నాడు గెడ్డపువాడు.

“సరే కాని, ముందు ఈసంగతి చెప్పు : ఎందుకు నిన్ను యిలా తలక్రిందుగా వ్రేలాడదీశాడు? ఎందుకోసమని వాళ్లని ఆ బాసలలో పెట్టాడు? అనాడు మిమ్మల్ని ఈ పాతాళగృహంలోకి తీసుకువచ్చిన తర్వాత వింజరిగింది?” అని ప్రశ్నించాడు ఉదయనుడు.

అప్పుడు గెడ్డపువాడు “ముందు పగిలిన ఆ బాసముక్కలు దాచేసెయ్యాలి. తర్వాత మిగతా విషయాలు చెబుతాను” అంటూ వెళ్లి ఆ ముక్కలన్నీ ఎత్తాడు. తర్వాత గెడ్డపువాడు యిలా చెప్పసాగాడు: “నీవు ఎక్కడికి పోయిందీ మాకు తెలిసి

వుండికూడా మేము దాస్తున్నామనీ, ఆ సంగతి వెల్లడించేవరకూ మమ్మల్ని నానా యాతనా పెడతాననీ బెదిరించాడు. అయితే మేము ఏమాత్రమూ సందివ్వలేదు. అప్పుడు వాడు మా ముగ్గురినీ ఆ మూడు బాసలలోనూ పెట్టి బంధించాడు. అప్పటికీ నేను రహస్యం బైట పెట్టకపోయేసరికి నన్ను యిలా వ్రేలాడతీశాడు. అయినా నేను మొండిగా నీ సంగతి నాకు ఏమీ తెలియనే తెలియదని చెబుతూ వచ్చాను. నన్ను చేసినట్టుగానే వాళ్లనికూడా వ్రేలాడదీస్తాడనుకున్నాను. కాని అలా చేసినట్టు కనబడదు. మరి ఎక్కడకు తీసుకుపోయాడో, ఎందుకు తీసుకుపోయాడో నాకూ బోధ పడటంలేదు” అన్నాడు.

తర్వాత ఉదయనుడు తను ఎలా మాయవేషం వేసుకుని అక్కడికి చేరుకున్నదీ సొంతంగా తెలియజేస్తూ భస్మాలా, అంజనాలూ మొదలైనవి పోగొట్టుకున్న సంగతికూడా చెప్పాడు.

అంతా విని గెడ్డపువాడు, “వాటిని ముమ్మాటికి ఆ రాజే కాజేసివుంటాడు. ఏదో ఒక ఉపాయంచేత యిక్కడినుంచి బైటపడి మళ్లీ ఆ రాజాదగ్గరికి పోయి వాటిని

తిరిగి సంపాదించే మార్గం చూడాలి” అన్నాడు. అదేప్రకారం గెడ్డపువాడూ ఉదయనుడూ కలిసి యోచన చెయ్యసాగారు.

* * *

ఇది యిలావుంచి—అక్కడ మాళవదేశ రాజు ఐన ప్రతాపుని కోటలో మన రాకుమార్తెలు ముగ్గురూ ఎలా వున్నారో ఒక్కసారి చూడാം :

ఉదయనుడు యిక రేపు వెళ్లిపోతాడనగా ఆ రాత్రి ఆతడు గాఢమైన నిద్రలో ఉండగా చూచి ప్రతాపుడు భస్మాలూ, అంజనాలూ కాజేసి ఏమీ ఎరగనట్లు వూరుకున్నాడు. మర్నాడు ఉదయనుడు వెళ్లిపోగానే తనే స్వయంగా రాకుమార్తెలను చేరబిలిచి, అంజనాలూ భస్మాలూ ప్రయోగించి వాళ్ల అంగవైకల్యాలు పోగొట్టాడు. ఇప్పుడు వాళ్లు స్వస్వరూపంలో కనబడగానే వాళ్ల అందాలు చూచి తన్మయుడైపోయాడు.

‘నన్ను వివాహం చేసుకోండి!’ అని రాజు వాళ్లను కోరాడు. రాకుమార్తెలు ఒప్పులేదు. ప్రాధేయపడ్డాడు. లాభం లేక పోయింది. బెదిరించి చూచాడు. ఉహు! అన్నారు. ఇక యిది పనిగాదని “చేసు

కుంటానంటే పరేసరి, లేదా ఒప్పుకొనే వరకూ మీరు కారాగారంలో ఉండవలసిందే” అంటూ వాళ్లని బంధించివేశాడు. తలవని తలంపుగా ఈ అవాంతరం వచ్చి పడేసరికి రాకుమార్తెలు తిరిగి దుఃఖంతో కుమిలిపోసాగారు.

ఇక రాక్షసుడు వెంటపెట్టుకువెళ్లిన సంధ్యా నిశీధుల సంగతి ఏమైందీ అని?—వాళ్ల ఇద్దరినీ కొలను వద్దకు తీసుకువెళ్ళాడు. “అఖరుసారిగా మీకు అవకాశం యిస్తున్నా. మీ సోదరుడు ఎక్కడికి పారిపోయాడో యిప్పుడైనా నిజం చెప్పండి. లేకుంటే

మరొక్కక్షణంలో మీపుచ్చెలు ఎగిరిపోతై” అంటూ గండ్రగడ్డల్తో నిర్ధంగావున్న భటులను చూపించాడు.

సంధ్యా సినీధులు ఒక్క క్షణం అలానే నిలుచుండిపోయారు. అప్పుడు సినీధుడు— “అయ్యా! వాడు ఎక్కడికి పోయిందీ మాకూ తెలియదు. కాని యిక్కడినుంచి బైటపడితే ఎలాగో తిప్పలుపడి వాడిని వెతికి కలుసుకోగలమనే ఆశ నాకున్నది. కనుక మా మాటమీద నమ్మకముంచి మమ్మల్ని విడుదలచెయ్యి. త్వరలో నా సోదరునితో సహా తిరిగి వస్తాము” అన్నాడు.

“ఓహో, బలే పాచిక వేశావే! నీ దొంగవేషాలు నాదగ్గర సాగవు. ఇదివరకు చేసిన మోసాలన్నీ మరిచా ననుకొన్నావా? నీవిక్కడకు తిరిగి వస్తావని నమ్మక మేమిటి?” అన్నాడు రాక్షసుడు.

అందుకు సినీధుడు, సంధ్యనిమాపుతూ “ఐతే వీడిని నీదగ్గరే బంధించి వుంచుకో.

నీకోసం కాదనుకో, తోటి సోదరుని వదులు కోగల మనుకున్నావా? అతణ్ణి రక్షించుకోటాసికైనా మేము తిరిగి నీ దగ్గరికి రాక తప్పదుకదా?” అన్నాడు.

“సరే, మరొక విషయం. ముఖ్యంగా నేను నీసోదరుని పట్టాలంటున్నది ఎందుకో తెలుసా? ముఖ్యమైన భస్మాలూ, అంజనాలూ అతనివద్ద వుండిపోయాయి. అవి అతనివద్ద వున్నంతవరకూ నాకు నిద్ర పట్టదు. కనుక అతనే రానక్కరలేదు. నీవైనాసరే ఆ భస్మాలూ అవీ తెచ్చి నాకు వప్పగిస్తే చాలు. ఏనాడైతే ఆ పని చేస్తావో అనాడే ఈ నీ సోదరునికూడా విడుదలచేసి వేస్తాను,తెలిసిందా!” అన్నాడు రాక్షసుడు.

సంధ్యకూడా ఈపద్ధతికి ఒప్పుకున్నాడు. సినీధుడు బయలుదేరాడు. మిగతా హంసలతోపాటు సంధ్యని కొలనులో వుంచమని చెప్పి భటులకు వప్పగించి రాక్షసుడూ వెళ్లిపోయాడు. —[ఇంకా వుంది]

మొఘల్ చక్రవర్తి ఐనటువంటి అక్బరు ఫాదుషాకు అబుల్ ఫజల్ అనే అంత రంగికుడు ఉండేవాడు. అబుల్ ఫజల్ చక్రవర్తికి కుడిభుజమన్నమాట. అతనెంత చెబితే అంత ఆయనకు.

ఒకరోజున, ఫాదుషా మాంచి సంతోష సమయంలో ఉండగా చూచి, అతడు ఇలా విన్నవించాడు: “దేవరా!—మన ప్రభుత్వంలో అంతా చక్కగానే సాగిపోతున్నది. ప్రజలంతా సుఖంగావుంటున్నారు. ‘అక్బరు చక్రవర్తివంటి దయాశీలుణ్ణి మరెక్కడా చూడబోము. వారి రాజ్యంలో జన్మించటం మన అదృష్టమే’ అని పిన్నాపెద్దా చెప్పు కొంటూవున్నారు. ఈవిధంగా విలికను కీర్తి శాంత వరించటం బాగానే వుంది కాని...” అని పూరుకున్నాడు.

“సంశయించక చెప్పవేయి ఫజల్!” అని తొందరపెట్టాడు ఫాదుషా. అంతట

అబుల్ ఫజల్ మళ్ళీ అందుకున్నాడు: “ప్రభూ!—అబ్బాయిగారు సలీము, మన కొలువులోని నాట్యకత్తె ఐన అనార్కలీపైన మక్కువ కలిగివున్నట్టు తెలిసింది. ఆమెను పెళ్లాడదలచినట్టుకూడా రూఢివార్త తెలియవచ్చింది. ఈ మాటే నిజమయితే ప్రభువువారికి ఎంత అప్రతిష్ట! ఇంతవరకు సంపాదించిన కీర్తి అంతా నిమిషంలో మాసిపోతుందే! పైగా, ఇటువంటి కుల హీనురాలిని కట్టుకోవటం వంశానికే మచ్చ తెచ్చుకోవటమవుతుందే! అదీగాక, ప్రజ తిరుగుబాటు చేస్తారో యేమోకూడా! ఈ సమస్యతో నా హృదయం తల్లడిల్లిపోతున్నది ప్రభూ!” అంటూ మనసులోని అవేదన వెల్లడించాడు.

తీవ్రంగా ఆలోచించాడు, అక్బరు. “ఫజల్!—నీ మాటలు సమ్మతించగలుగున్నవి. చెప్పి చేతలలో ఉండే చిన్నారి

సలీముపైన ఇటువంటి నిందను ఎవరు వేశారో? పిల్లవాడి స్వభావం నేనెరుగనా? ఐనా, నీమాట కొట్టివేయలేను. నిజానిజాలు నేను తెలుస్తాలే. మా క్షేమంకోరిన నీవు, ఈలోపల, కుర్రవానిని తగురీతిగా మందలిస్తూవుండు” అని చెప్పాడు.

* * *

మరునాడు రాత్రి దర్బారులో గొప్ప నాట్యప్రదర్శనం. ఆ ప్రదర్శనానికి అక్కరు చక్రవర్తి స్వయంగా ఏర్పాట్లు చేశాడు. తన సింహాసనానికి ఎదుట కుమారుని స్థానం. కుమారుని సింహాసనానికి పైన ఒక నిలువుటద్దం అమర్చించాడు. నాట్యకత్తె

చేసే చేష్టలన్నీ చక్రవర్తికి ఆ అద్దంలో స్పష్టంగా కనబడుతై. ఈ పరమరహస్యం అయిన ఒక్కడికే తెలుసు.

ప్రదర్శనం ప్రారంభమైంది. అనార్కలి వచ్చి, సభకు నమస్కరించింది. నమస్కరించేటప్పుడే ఆమె ఈ చిత్రమైన యేర్పాట్లు అన్నీ గ్రహించివేసింది. ఫాదు పాకు ఎదురుగా ఉండి నాట్యం చేయవలెనేకాని, వెన్నుచూపటం మర్యాదకు లోపం. ఈ సంప్రదాయం తెలిసిన అనార్కలి చాలా మెలికువతో మనులుకో జొచ్చింది.

అనార్కలి నాట్యం చేస్తూవుంటే ప్రతి వారూ ఊగిపోయారు! చక్రవర్తి తన్మయుడయ్యాడు!! ఆమె ఎంతసేపూ ప్రభువువైపే తిరిగి నాట్యంచేస్తున్నది కాని, తనకు పంచ ప్రాణాలూ ఐనటువంటి సలీమువైపు ఒక్కసారైనా ఇంతవరకు చూడలేదు.

ప్రదర్శనం పూర్తి కావచ్చింది. చిట్టచివర, గిరగిర తిరిగే నాట్యభంగిమను అత్యద్భుతంగా చూపుతున్నది. అలా తిరిగేటప్పుడు ఆమె సలీంకు మఱాబీవెలుగులాంటి ఒక్క చిరునవ్వు విసిరింది. ఆ చిరునవ్వును ఒక్క సలీమే అందుకోగలిగాడు.

***** చందమామ *****

దీనిని అక్కరు మాత్రమే కనిపెట్టగలిగాడు.
మరి బ్రహ్మకై నా ఈ సంజ్ఞ తెలియదు.

* * *

ఫజుల్ చెప్పిన వార్త అక్షరాలా నిజమైంది. ఇక యిప్పుడు గత్యంతరం ఏమిటా అని ఆలోచించాడు చక్రవర్తి. అబుల్ ఫజుల్ చేత అనేకవిధాల చెప్పించాడు సలీంకు. ఎంతచెప్పినా 'ఈ విషయంలో నా మనసు మారదు. లావణ్య, నాట్యరాణి ఐన అనార్కలీని తప్ప మరెవ్వరినీ పెళ్లాడను' అని అతడు కచ్చితంగా చెప్పివేశాడు. ఇక బలవంతపెడితే గోడు చెడుతుందనే జంకుతో అబుల్ ఫజుల్ ఊరుకున్నాడు.

అక్కరు చక్రవర్తికి ఈ విషయంలో పట్టుదల హెచ్చి ఈసారి ఫజుల్ ను అనార్కలివద్దకు రాయబారిగా పంపించాడు. అతడు వెళ్లి "అమ్మా!—సలీమ్ ను నీవు పెళ్లాడటంవల్ల రాజ్యమంతా తలక్రిందులైపోతుంది. మనసు మార్చుకో. ఇష్టమొచ్చిన మరెవ్వరి నైనా వరించు. నీవు సలీమ్ ను పెళ్లాడితే ఎటువంటి ఐశ్వర్యం పొందగలనని ఆశిస్తున్నావే, అదంతా నేను నీకు సమకూరుస్తాను" అని ఆమెకు ఎంతగానో నచ్చజెప్పాడు.

అందుకు అనార్కలి "ఓయి, మంత్రి! సలీముఐశ్వర్యానికి ఆశించి నేను అతనిని కోరలేదు. ఏనాడో అతడు నా హృదయంలో చోటుచేసికొన్నాడు. ఏనాడో నే నతనికి అంకిత మైపోయాను. కనుక అతనికోసం ఎటువంటి త్యాగమైనా చేస్తాను. ఈ విషయంలో నామనసు మారదు" అని తన నిశ్చయాన్ని వెల్లడించింది.

దయామయుడని పేరుపొందిన అక్కరు చక్రవర్తి ఈ సందర్భంలో కర్తవ్యహృదయుడైనాడు. కొడుకునకు ఆమెను ఎడముగా ఉంచితే పరిస్థితులు చక్కబడుతవనే ఉద్దేశంతో అనార్కలీని తనతోలా హోరుకు తీసుక

పోయి, అక్కడ ఆమెకు శాయశక్తులా బోధించాడు. ఆమె మనసు మారలేదు.

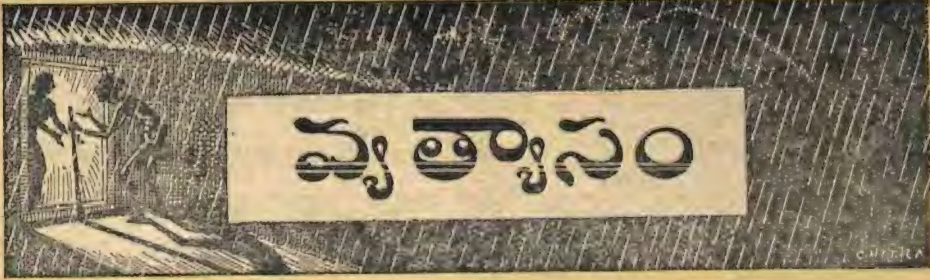
అనార్కలీ నిలబడివున్నది. ఫాదుషా ఆజ్ఞ అందుకొని గబగబ పనివాళ్ళు వచ్చారు. ఆమెచుట్టూ ఇటుకలతో గోడకట్టి, ఆమెను పాదాలవద్దనించి పూడ్చుకొంటూ వస్తున్నారు. గోపురం మోకాళ్ళపరకు వచ్చింది. “ఏమి, మనసు మార్చుకొంటావా?” అని అడిగాడు చక్రవర్తి. ‘ఉహూ!’ అన్నది అనార్కలీ చిరునవ్వుతో. కట్టడం సదుము వరకు వచ్చింది. మళ్ళీ అడిగాడు అక్కరు. మళ్ళీ అలానే సమాధానం చెప్పింది ఆమె. ఒక్కొక్క ఇటుకవరస పూర్తి ఐనప్పుడల్లా ‘ఇప్పుడైనా మనసు మారిందా’ అని అక్కరు అడుగుతూనే వచ్చాడు. అప్పటికీ ఆమె సంతోషంతోనే ‘లేదు, నా మనసు మారలేదు, మారదు’ అనిజవాబుచెప్పింది.

గొంతువరకు వచ్చేసింది కట్టడం: మళ్ళీ ఒకసారి ‘ఏమి! ఇప్పుడైనా మనసు

మార్చుకొంటావా, లేదా!’ అని అడిగాడు అక్కరు. మళ్ళీ అలానే బదులు చెప్పింది ఆమె. కట్టడం నోటిపరకు వచ్చాక ఆఖరు సారి అడిగేశాడు అక్కరు. అందుకు అనార్కలీ ‘ఎన్ని జన్మలకైనా సలీమే నా నాథుడు!!!’ అన్నది సంతోషవదనంతో. భటులకు సంజ్ఞవేసి అక్కరు వెళ్లిపోయాడు. తక్షణమే మరి రెండు వరుసలు పేర్చి పని వాళ్ళు గోపురం మూసివేశారు!

అంతా ఐనతరువాత, అనార్కలీ జీవ సమాధి కావడిన వృత్తాంతం సలీముకు తెలియవచ్చింది!!—తీరని పరితాపంతో నిండిపోయింది సలీము హృదయం. ఇక నిప్పుడు చేయగలిగేదేమున్నది? ఆమెకునే అబుల్ ఫజల్ ను చంపించివేశాడు. తిరుగు బాటు చేశాడు. గద్దెయొక్కాడు. తన ప్రేమ నిధానమైన అనార్కలీ పేరుతో ఒక అందమైన ఆరామం నిర్మించి-అందులో అపురూపమైన భవనం కట్టించాడు.

వ్యత్యాసం

ఒకప్పుడు దేవతలందరూ సభచేసి, భూలోకమందు మానవులు ఎలా మనులు కొంటూవున్నారో వారి మంచిచెడ్డలు తెలుసుకుని, తగినట్టుగా సత్కరించాలని తీర్మానించారు. ఈ కార్యం నిర్వహించుకు రావటం వరుణదేవుని వంతు వచ్చింది.

వరుణదేవుడు మంచిరోజు చూచి, విమానంవంటి ఒక మేఘాన్ని వాహనంగా చేసుకుని ఒక ముసీలి బిచ్చగాని రూపుతో భూలోకానికి బయల్దేరాడు.

వెళ్లి వెళ్లి అర్ధరాత్రివేళ చిన్నగ్రామం చేరుకుని, ఒక యింటి తలుపు తట్టాడు. ఆ యింటి ఇల్లాలు లేచివచ్చి తలుపు తీసింది. "అయ్యో తాతా! ఇంత రాత్రుప్పుడు ఇలా చలిలో దేవులాడుతున్నావే, పాపం! లోపలికి వచ్చి పడుకో. ప్రొద్దుటే లేచి పోదుగాని..." అంటూ ఎంతో ఆప్యాయంతో ఆదరించింది.

తాత లోపలికి వెళ్లగానే సోలి పోయాడు. నోటమాట రాలేదు. ఇది చూచి ఆమె 'ఒహో, ఈ ముసీలివాడు ఎదో దారి తప్పి ఇలా వచ్చాడు పాపం. తిండితిప్పలు తిన్నట్టుగా కూడ లేదు' అని జాలిపడింది.

నిజానికి ఆ యింటివారు ఏమంత కలవాళ్లు కారు. కష్టంతోనే కాలం వెళ్లబుచ్చుకోవలసివచ్చేది. గృహయజమాని గ్రామాంతరం పోయివున్నాడు. ఏ నిమిషాన భర్త వస్తాడో అని ఆమె రోజూ వంటచేసి సిద్ధంగావుంచేది. ఇప్పుడామె తాతను లేపదీసి, తగిన ఉపచారాలు చేసి, తేరుకోగానే, భర్తకోసమని ఉంచిన భోజనం కాస్తా అతనికి వడ్డించింది.

తాత స్థితి చూడగా చూడగా ఆమెకు గుండె చెరువైపోయింది. అతని వంటిమీద గుడ్డ ఉండటం పేరుకేగాని, అన్నీ చింపులే! 'అయ్యో, నా తండ్రీ!—ఇదేమి గుడ్డ,

ఇదేమి లోకం! చలిమాట దేవుడెరుగు, మానమైనా కాపాడుకోవద్దా? అంటూ, గబగబ గదిలోకి పోయి, మూట విప్పి, భర్తకున్న ఒక్కపంచెనూ పర్రుమని చింపి 'ఇదే వున్నది తాతా. నీవు కట్టుకుంటావే, కప్పకొంటావే. ఇంతకంటే నేనేం చేసేది!' అని చెబుతూ నీరసంతో వేలాడిపోయిన ఆ ముసలివానికి ఆ గుడ్డ చుట్టబెట్టింది.

ఇదిగాక భర్తకు చిరుగుల బనియను ఒకటున్నది. కుట్టి బాగుచేసి అదికూడా ఈ దిక్కులేనివానికి ఇద్దామనుకుని ముందు పడవేసుకు కూర్చున్నది. ఆ కుట్టుపని పూర్తిచేసేటప్పటికి బళ్ళన తెల్లవారింది.

నిద్ర లేకుంటే పోయె, అనుకున్న పని పూర్తి బందికదా అని ఆమె తృప్తిపడింది.

బనియను తాతకిచ్చి 'తాతా!—ఇది తొడుక్కో. తెల్లవారిందికదా. పరగడుపుతో ఇప్పుడు ఎక్కడికి పోగలవు. ఒక్కనిమిషం ఆగు, వేడిగంజి వారుస్తాను. అది కాస్తా పొట్టలో పోసుకుని నీదారిస నీవు పోవచ్చు' అన్నది. అలానే ఎంతో ఆదరంతో గంజి కాచింది, పోసింది. తరవాత ఒక చుట్ట ముక్కకూడా యిచ్చింది. తాత చాలా సంతోషించాడు. దాని సతదు బోసినేటపెట్టి, ముట్టించి మెల్లగా పొగ వదులుతూ "అమ్మా!—నీ చేతిచలవవల్ల నాకు త్రాణ చేరుకున్నది. మరి, వెళ్లివస్తాను. చల్లని తల్లివి, నీకొక్కమాట చెప్పిపోతా, నేను వెళ్లగానే ముందుగా నీవు ఏ పన్నెత్త ప్రారంభిస్తావే, సూర్యాస్తమానం వరకూ అదే పని చేస్తూ ఉంటావు," అంటూ గుమ్మం దాటి నాలుగడుగులు వేసి, అదృశ్యమైపోయాడు.

తాతను సాగనంపి ఇంట్లోకి వచ్చేసరి కల్లా ఆమెకు రాత్రి తను చింపిన భర్త పంచె సంగతి జ్ఞాపకం వచ్చింది. చింపగా మిగిలిన ఆ పంచె ఇంకా ఎంత పాడవున్నదో, మగనికి అది చుట్టబెట్టుకోవటాని

తయినా సరిపోతుందా లేదో అని, మూరతో కొలవబోయింది.

చిత్రమేమిటోగాని, అలా ఆమె మూరతో కొలుస్తున్న కొద్దీ పంచెగుడ్డ ఆశ్రయమవుతూ వచ్చింది. వంటపనికి పోదామంటే పంచె ఎంతకూ తరగటం కనిపించదు. అలా ఆమె కొలిచిన గుడ్డ ఇల్లంతా నిండిపోయి, సూర్యాస్తమోనమయే సరికల్లా ఆగింది. భర్త ఊరినించి రాగానే ఆమె చిత్రమంతా చెప్పింది. వారు ఆ వస్త్రం అమ్మి బోలెడంత సొమ్ము గడించి, సుఖంగా కాలక్షేపం చేయసాగారు. త్వరలోనే ఈ వార్త ఊరంతటా పొక్కిపోయింది.

పొరుగింటి పుల్లమ్మ ఊరుకోక, అయిల్లాలిని తరిచి తరిచి అడిగి వివరాలన్నీ తెలుసుకున్నది. తెలుసుకొన్నప్పటినించీ 'మన యింటికికూడా ఎవరన్నా అతిథులు వస్తే బాగుండును' అని మనసులో ఆరాట పడజొచ్చింది. అనుకొన్నట్టుగా కొద్ది రోజులకే పుల్లమ్మ గారింటికికూడా ఒకనాటి అర్ధరాత్రివేళ ఒక ముసలివాడు వచ్చి తలుపు తట్టాడు.

తయారులోనేవున్న పుల్లమ్మ గభీమని లేచి తలుపు తిసింది. తెచ్చిపెట్టుకున్న

అప్యాయంతో "రండి తాతగారూ!— రండి," అని పిలిచి వానిని లోపలకు తీసుకపోయింది. అతడు అడక్కపోయినా ఘనంగా వున్నట్టు నటించి భోజనం వడ్డించింది. సరిగా ఇరుగు యిల్లాలు చేసినట్టుగానే చేయాలనే ఆశ్రంతో 'అయ్యో పాపం!' అంటూ తాతను చూచి జాలిపడి భర్తవంచెలో ముక్క చింపియిచ్చి, 'ఇది కప్పకొని పడుకోవయ్యా తాతా! ప్రాద్దుటే పొడువుగాని' అన్నది.

ఇంతలో తెల్లవారింది. 'అమ్మా!— నే వెళతాను' అన్నాడు తాత. 'అదేం మాట, కొంచెం కడుపు చలవచేసుకు మరీ

పోడుగాని తాతా! వంట్లో నీరసం ఉండదు' అన్నది పుల్లమ్మ, ఎంతో ఆపేక్ష ఉన్నట్టు. ఇరుగమ్మ మోస్తరుగా తనుకూడా వేడిగంజి కాచి తాతకు పోసింది.

మొదటి యిల్లాలికి చెప్పినట్టుగానే, తాత ఈమెతోకూడా 'అమ్మా! నీచేతి చలవవల్ల నాకు త్రాణ చేరుకున్నది. మరి, వెళ్లి వస్తాను. చల్లని తల్లివి, నీకొక్కమాట చెప్పిపోతా: నేను వెళ్లగానే ముందుగా నీవు ఏ పనైతే ప్రారంభిస్తావో, మార్యాస్త మానంవరకూ అదే పని చేస్తూ ఉంటావు' అంటూ నాలుగడుగులు వేసి ఇదివరకు లాగానే అదృశ్యమైపోయాడు.

పుల్లమ్మ గబగబ గదిలోకి పోయి, తాతకు తను చింపి యిచ్చిన భర్తవంచె కొలుద్దామనుకుంది. కాని అంతలో పశు పులకు దప్పివేసి ఒకటే గోలాగా అరవ సాగినై. 'తొట్టిలో నీళ్లు పోసేసి వాటి పీడ వదుల్చుకుందాం. ఇక రోజల్లా నిశ్చింతగా

కూర్చుని అదే పనిగా గుడ్డ కొలుచుకో వచ్చు' అనుకుంది పుల్లమ్మ.

అనుకుని, నూతివద్దకు వెళ్లి చేదవేసి తోడటం ప్రారంభించింది. తొట్టె నింపి వేసి పోదామనుకుంటే, చేతినించి చేద వదలందే! దేవుడా అంటూ ప్రాద్దుతిరిగే వరకూ ఆమె అలా నీళ్లు తోడుతూనే ఉంది! ఆ నీటితో కుడితిత్తోటై మాత్రమే కాకుండా ఇల్లూ వాకిలీ నిండిపోయింది. అంతేకాదు, ఆ వీధివీధంతా బురదబురద ఐపోయేసరికి అందరూ అవిడమీదికి దెబ్బలాటకువచ్చి తిట్టిపోయారు. ఏమైతేనే!—చేతులు పికేటట్టు నీళ్లు తోడిపోయటం, నిష్కారణంగా ఊళ్లోవాళ్లచేత చీవాట్లు తినటం పుల్లమ్మకు తప్పనిసరి ఐంది.

దేవుని దృష్టిలో అందరూ ఒక్కటే. అందరనూ సమభావంతోనే సత్కరిస్తాడు. ఐతే ఫలితాలుమటుకు ఎవరి గుణ గణాలనుబట్టి వాళ్లకు కలుగుతుంటై.

పూర్వకాలమందు చీనాదేశంలో 'చాంగ్' అనే ఒక పేదపిల్లవాడు ఉండేవాడు. వాడు నివసించే ప్రదేశం కొండలమయం. ఆ కొండలలో ఒకదానిమీద చిత్రవిచిత్రమేదో ఉన్నదని ప్రజలు చెప్పకొనేవారు. అందు కని చాంగ్ ప్రతిరోజూ విడవకుండా ఆ కొండలమీదికి పికారు పోయేవాడు.

అలా తిరగ్గా తిరగ్గా కొంతకాలానికి, ఒక పర్వతంమీద ఒక గుహ కనిపించింది. దానికి బ్రహ్మాండమైన రాతితలుపు మూత వేయబడివున్నది. అది తెరుచుకునే విధం ఏమిటా అని ఆలోచిస్తూవుండగా మనఃపి మసిలిన అలికిడి ఐంది. తప్పకొని దూరంలోఉండి చాంగ్ గమనించసాగాడు.

అంతలో ఒక వృద్ధుడు అక్కడకు వచ్చి 'కైకూ వచ్చాడు, తలుపు తెరూ!' అని మూడుసార్లు అన్నాడు. తలుపు తెరుచు కుంది. లోపల ప్రవేశించాడు. కొంతసేప

టికి తాత బయటికివచ్చి, 'కైకూ వెళ్ళు తున్నాడు, తలుపు మూసుకో!' అన్నాడు. వెంటనే మూసుకుపోయింది. తాత తన దారిన తను వెళ్లిపోయాడు.

తాత కనుమరుగు కాగానే, ఆత్రంతో కనిపెట్టుకునివున్న చాంగ్ గుహవద్దకు వచ్చి 'చాంగ్ వచ్చాడు తలుపు తెరూ!' అని తనపేరు పెట్టి మంత్రం పఠించాడు. కాని తలుపు తెరుచుకోలేదు. అన్నట్టు తాత మూడుసార్లు ఉచ్చరించివున్నాడకదా అనే సంగతి గుర్తుకువచ్చి, మరి రెండుసార్లు పఠించాడు. గభీమని తలుపు విడిచింది.

ఉత్సాహంతో చాంగ్ లోపల ప్రవేశించాడు. అది ఒక అగాధమైన గుహ. గుండ్రంగా వున్నది. చుట్టూ గోడవున్నది. ఎటుచూచినా నిరామయం. అక్కడ ఆరు గుట్టలు గుహకు చుట్టూవున్న ప్రాకారానికి అంటి పెట్టుకునివున్నై. మరో గుట్ట ఆ

ప్రదేశానికి నట్టనడుమ వున్నది. చాంగ్ ఇక్కడకు చేరుకునేసరికిలా ఒక పాలరాతి ఫలకం కనిపించింది. సరదాకొద్దీ దాని మీద కాలు వేయబోయేసరికి జగ్రుమని జారిపడ్డాడు. కాని చిత్రమేమిటో కాని, కాలు తగిలీ తగలగానే ఆ గుట్ట గిరగిర తిరుగనారంభించింది !

చూస్తూవుండగానే ఆ గుట్ట పాతాళానికి క్రుంగిపోయి, అంతమేరా ఒక పెద్దరంధ్రం ఏర్పడింది. చాంగ్ కు ఇప్పుడు కుతూహలం మరింత ఎక్కువైంది. ఆ రంధ్రం లోపలకు దిగటానికి వీలుగా చక్కటి మెట్లు అమర్చబడివున్నై. ఆ మెట్లు వెంటడే

చాంగ్ గబగబ దిగేశాడు. కిందికంటా దిగగానే మరివక పెద్దా ద్వారమూ, దానికి బ్రహ్మాండమైన కొయ్యతలు పూ కనబడినై.

ఈ ద్వారంపద్దకూడా చాంగ్ ముసపటి లాగానే ముమ్మారు మంత్రం పఠించేసరికి కొయ్యతలు పు తెరుచుకుని దారిచ్చింది. తలుపు తెరుచుకోగానే గొప్ప వెలుగు కానవచ్చింది. ఆ వెలుగు వింతగలిపే కిరణాలతో నిండివున్నది. ఒక్కొక్క కిరణం ఒక్కొక్క రంగుగా వున్నది. కిరణాలు భూమి మీద పడినప్పుడల్లా రంగులు మారిపోతూ చూడటానికి అద్భుతంగా వున్నై.

తనివెతీరా ఈ కిరణాలూ రంగులూ చూచి చూచి, చాంగ్ నాలుగడుగులు వేసే టప్పటికి మరిఒక ద్వారం కనపడ్డది. దీనికి ఒక తలుపు అమర్చబడి ఉన్నది. ఇది లతలతో అల్లిన చిత్రమైన తలుపు. మళ్ళీ చాంగ్ మంత్రం పఠించాడు. తలుపు తెరుచుకుంది. లోపలకు వెళ్ళగానే ఒక రమణీయమైన తోట కనిపించింది. అ తోట కని విని యెరుగని పక్షిజాతులతో, వృక్ష సమూహంతో, జంతుజాలంతో, పుష్పవాటి కలతో నిండివున్నది. ఇవన్నీ చూచినకొద్దీ మరలిపోదామంటే మనస్కరించిందే

కాదు. కాని ఒకవంక ఆకలిబాధ. మరొక
వంక ఎవరన్నా వచ్చి పట్టుకుంటారేమో
నని భయము! అందుచేత జాగ్రత్తగా
మంత్రాలు పఠిస్తూ, ద్వారాలు మూడూ
మూసివేసి, బయటపడి, చాంగ్ ఇంటిదారి
పట్టాడు.

ఇంటికి చేరుకున్న చాంగ్, తను చూచి
వచ్చిన తమాషాలన్నీ పూసగుచ్చిపట్టు వాళ్ళ
నాయనమ్మకు వినికిడి చేశాడు. నాయన
మ్మంటే చాంగ్ కు ప్రాణం. ఆమె వానికి
సమస్తమున్ను. కనుక, ఆమెతో చెప్పకుండా
ఏలా ఉండగలడు? అన్నీ విని ముసలిది
'నాయనా! నాకూ చూపించవటరా ఆ
చింతలూ?' అని ఎంతో ఆప్యాయంగా
అడిగింది. ఎన్నడూ ఏమీ అడగని ఆమె
అలా కోరటమే చాలు. మాట తీసివేయ
గలడా మనుమడు?

మరునాడు చాంగ్ ముసిలమ్మను
వెంటబెట్టుకుని బయల్దేరాడు. 'నాయనమ్మా!
లోతైన గుహలూ అవ్వీ కనిపిస్తాయి.
జుడుసుకోబోకు' అని అవిడకి ముందుగానే
చెప్పిపెట్టాడు. మంత్రాలు పఠించి ఒక
క్కటిగా ద్వారాలు తెరిపించాడు. గుట్టలు,

మెట్టలుచూచి ముసిలిది భయపడింది. కాని
ముందే తెలిసిఉండటంవల్ల ఆమె గుండె
నిబ్బరం చేసుకుంది. ఐతే రంగురజాలు
చూడగానే మాత్రం ఆమె కన్నులు జిగాలు
మని తన్మయురాలైంది. తర్వాత తోటలో
ప్రవేశించి సృష్టిచిత్రాలన్నీ చూచేసరికి,
ఆమె ఆశ్చర్యానికి మేరలేకనేపోయింది.

అంతా ఐనాక చాంగ్ మరలుముఖం
పట్టాడు. నాలుగడుగులు వేసి వెనక్కు
తిరిగి చూస్తే ముసిలమ్మ కనిపించలేదు.
గుహ అంతా గాలించాడు చాంగ్. కేకవేసి
పిలిచాడు. ఏమీ చేసినా పత్రా దొరకలేదు.
కంగారుతో ఇంటికి పోయాడు. అక్కడా

లేదు. మళ్లా గుహకు వచ్చాడు. పచ్చివాని లాగా అటు యిటు తిరుగులాడుతున్నాడు. ఏమీ తోచక మళ్లీ ద్వారంవద్దకు పోయాడు. మంత్రం పఠించాడు. కాని ఎన్నిసార్లు పఠించినా ఈసారి తలుపు తెరుచుకోలేదు. చాంగ్ కు భయం పట్టుకున్నది.

అంతలో—మొదటిరోజున కనుపించిన తాత-కైకూ-చాంగ్ కు ప్రత్యక్షమయ్యాడు. 'అబ్బాయీ! మీ నాయనమ్మ ఇంక నీకు దొరకదు. ఇప్పుడు నీవు దొంగతనంగా ప్రవేశించినట్టుగానే గుహలో మరెవళ్లా ప్రవేశించకుండా ఆమెను కావలా పెట్టుకున్నాను. పో, వెళ్లిపో' అని కనిరాడు.

అందుకు చాంగ్ 'తాతా!—నాయనమ్మ నా ప్రాణం. ఆమె లేందీ నిమిషం సేపైనా నిలవలేను. నన్ను విడిచి ఆమె క్షణమైనా ఉండలేదు. కాబట్టి, కరుణించి ఆమెను వదిలేసేయ్యి. బుద్ధి వచ్చింది. మరెన్నడూ నీ అనుమతి లేకండా గుహలో ప్రవేశించను' అంటూ దీనంగా వేడుకొన్నాడు.

ఇప్పుడు తాత జాలిపడి, 'కుర్రవాడా! ఆమెను వదలటమనేది వట్టిమాట. అంతగా నీవు ప్రాధేయపడుతున్నావు గనక, ఏడాదికి ఒకసారి వచ్చి నీవామెను చూడటానికి అనుమతిస్తున్నాను. నీవనుకొన్నట్టు ఆమె నీకోసం బెంగపెట్టుకోవటం లేదు. ఇక్కడ సుఖంగానే వుంటున్నది. నీవు పట్టపురాజుకి అల్లుడివి కాబోతావని చెప్పాను. ఈ మాట విన్నప్పటినుంచి ఆమె నిర్విచారంగా వున్నది' అని చెప్పాడు.

అశ్చర్యంతో చాంగ్ 'ఏమిటి తాతా! వేళాకోళం చేస్తున్నావా? నావంటి పేద వాడేమిటి, పట్టపురాజుకు అల్లుడు కావడమేమిటి?' అంటూ ప్రశ్నించాడు.

'అబ్బాయీ! మన నోటిమాట వృథా కావటానికి వీల్లేదు. పో, నీకెందుకు, వెళ్లిపో!' అని చెప్పి వానిని పంపివేశాడు.

కాతమాటమీద నమ్మకమున్నా
లేకున్నా, చేసేదిలేక చాంగ్ ఇంటికి
పోయాడు. పోయి, లెక్కగా రోజులు గడుపు
తున్నాడు. ఏటా ఒకసారి గుహకు వెళ్లి
నాయనమ్మను చూచివచ్చేవాడు. ఇలా
వాని జీవితంలో పదహారేళ్లు గడిచిపోయినై.

* * *
చాంగ్ ఇంటి పొరుగున మరొక పేద
కుటుంబం వుంటున్నది. వాళ్లు కలపకొట్టి
అమ్మకొని జీవించేవాళ్లు. పాపం, వాళ్లకు
నంతతి లేదు.

ఒకరోజున ఆ యింటివాడు కలప
కోసం అడవికి వెళ్లేసరికి ఒక తుప్పలో
చంటిబిడ్డ యేడుపు వినిపించింది. పోయి
చూడగా ఒక అందమైన అడవిశువు కనిపిం
చింది. ఇదే వరప్రసాదమనుకుని ఆతడు
ఆ బిడ్డను ఇంటికి తెచ్చాడు. అల్లారు
ముద్దుగా పెంచుకొంటున్న ఆ కట్టెలవాని
తూతురుకు యుక్తవయస్సు రాగా వాళ్లు
చాంగ్ ను అదరించి పిలిచి, ఆ పిల్లనిచ్చి
పెళ్లి చేశారు.

చాంగూ భార్యా కులాసాగా కాలక్షేపం
చేస్తూవుండగా ఒకనాడు వారింటికి ఇద్దరు
వచ్చారు. ఒక చాపవేసి చాంగ్ వారిని

కూర్చుండమన్నాడు. చాంగ్ భార్య దాహం
తెచ్చియిచ్చింది. గుమ్మంలో అడుగుపెట్టి
నప్పటినించి ఆ కొత్తగా వచ్చినామె చాంగ్
భార్యవైపు చూస్తూనేవుంది. దగ్గరకు వచ్చి
దాహం అందించేటప్పుడు మరి పరిశీలనగా
చూచింది. ఎందుకోగాని, చాంగ్ భార్య
కూడా ఆమెను మొదటినించి పరిశీల్తూనే
వుంది. దాహం అందించినప్పుడు మరింత
పరీక్షగా చూచింది. ఇద్దరిలోనూ ఏదో చెప్ప
లేని చైతన్యం కలిగింది. చాంగ్ భార్యను
ఆ వచ్చినామె అప్రయత్నంగా కౌగిలించు
కుని అక్కున అదుముకున్నది !! ఇందుకు
చాంగ్ భార్య అశ్చర్యపడింది.

వాళ్ల ఇద్దరనూ చూచి ఆమె భర్త
 “ఏమిటి, మన చిన్నారే! మన చిన్నారే!!”
 అంటూ పట్టరాని సంతోషంతో చాంగ్
 భార్యను చేరదీసుకున్నాడు. చాంగ్ కు
 ఇదేమీ అర్థం కాలేదు. అంతలోనే రాజు
 పరివారమంతా బిలబిలమంటూ అక్కడికి
 వచ్చేసింది. వాళ్లకు దంపతులు ఆ పిల్లను
 చూపిస్తూ, “మన అమ్మడు మనకు
 దక్కిందోయ్! కష్టం ఫలించిందోయ్!!”
 అని అంతులేని ఉత్సాహాన్ని వెలిబుచ్చారు.
 అప్పుడు అవగాహనైంది చాంగ్ కు—ఆ
 వచ్చిన దంపతులు రాజు రాణి అని, తన
 భార్య రాజపుత్రి అనిన్నీ.

అంతట రాజు చాంగ్ ను దగ్గర తీసు
 కొన్నాడు. “నాయనా, చాంగ్! పన్నెండేళ్ల
 క్రిందట లేకలేక వుట్టిన ఈ బిడ్డకు మళ్లువ
 కొద్దీ వంటినిండుగా ఆభరణాలు పెట్టాము.
 దుర్మార్గులు బిడ్డనెత్తుకపోయి వస్తువులు
 కాజేసి పాపం, బిడ్డను నట్టడవిలో వది

లేశారు. నాటినుండి తిండి నిద్రా లేకండా
 మారువేషాలతో ఇలా బిడ్డకోసం వెతుక్కుం
 టూనేవున్నాము. ఏమైతేనేమి, ఈనాటికి
 మా కష్టాలు గట్టెక్కినై. అదృష్టవంతులు
 మోయ్ చాంగ్!” అని అన్నాడు.

‘మీరుకాదు, అదృష్టవంతుణ్ణి నేనూ!’
 అన్నాడు చాంగ్ ఆనందంతో.

చాంగ్ తన నాయనమ్మను చూచి
 రావలసిన రోజు అనాడే బంది. అందుకని
 రాజు దంపతులనూ పరివారాన్నీకూడా
 తనతోపాటు తీసుకపోయి, చాంగ్ గుహ
 లోని వింతలన్నీ వారికి చూపించాడు.
 చాంగూ భార్య ముసలిదాని దీవనలు
 పొందారు. చాంగ్ తాతకు నమస్కరించి
 ‘తాతా! అప్పుడు నేను నమ్మలేక
 పోయాను గాని, నీ మాట అక్షరాలా
 ఫలించిందినుమా!’ అన్నాడు. తాత
 చిరునవ్వు నవ్వాడు. ఎంతో సంతోషంతో
 అందరూ కోటకు మరలిపోయారు.

ఉప్పు కప్పురంబు...

బుచ్చిరెడ్డిపాలెంలో భూవరాహరెడ్డి అనే గొప్ప రెడ్డి ఒకాయన ఉన్నాడు. వారి ఇంటికి ఎదురింటిలో అచ్చమాంబ అనే పదేళ్ల అమ్మాయి ఉండేది. అచ్చమాంబ బద్దో తరగత చదువుకునే పిల్ల. ఆ పిల్లకి సుమతీ శతకంలోవి వేమన శతకంలోవి పద్యాలన్నీ వచ్చు. ఆ పిల్ల చదివే పద్యాలన్నీ రెడ్డిగారికి వినపడి, 'అహ! కోకిల కంఠం! ఎంత బాగా చదువుతున్నది అచ్చమ్మ!' అని మెచ్చుకునేవాడు.

ఒకనాడు అచ్చమాంబ, వేమన శతకంలో ఒక పద్యం ఇలా చదివింది—

'ఉప్పుకప్పురంబు నొక్కపోలికనుండు చూడ చూడ రుచుల జాడ వేరు; పురుషులందు పుణ్యపురుషులు వేరయ విశ్వదాభిరామ విసురవేమ.'

ఎదురుగుండా అరుగుమీద కూర్చుని దంతధావనం చేస్తూన్న రెడ్డిగారు అచ్చ

మాంబని దగ్గిరకు పిలిచి కూచోమని, 'అచ్చమ్మా, 'బలే బాగా చదివేవు పద్యం. దాని ఆర్థమేమిటో చెబుదూ?' అన్నాడు.

అందుకు అచ్చమ్మ ఆయన అడగటమే తడవుగా 'అర్థానికేముంది మామా!-ఉప్పు కప్పురంకూడా చూట్టానికి తెల్లగానే ఉంటాయి. నేట్లో వేసుకుంటేమాత్రం ఉప్పు కషమై ఊరుకుంటుంది. కప్పురం అలా గాక ఘుమఘుమలాడుకో మంచి పనందుగా ఉంటుంది. అలాగే మనుషుల్లో మంచివాళ్లూ చెడ్డవాళ్లూ పైకి ఒకలాగే కనపడ్డా, వాళ్ల గుణాల్లో తేడాలుంటాయి' అని చెప్పేసింది.

'అరటివండు వెలిచి చేతిలో పెట్టినట్లు చక్కగా చెప్పేవే!' అని మెచ్చుకుంటూ రెడ్డిగారు లోపలికి వెళ్లి, చక్కరకేళి అరటి పళ్ల అత్తం ఒకటి తెచ్చి అచ్చమ్మకి బహుమతిగా ఇచ్చిపంపేడు.

ఆ పద్యంలోని భావం చాలా గొప్పగా ఉందనిపించింది రెడ్డిగారికి. 'పురుషులంతా ఒకలాగే కనపడ్డా, వాళ్లలో పుణ్యపురుషులు వేరు' అని చెప్పటానికి ఎంత మంచి ఉపమానం తీసుకొచ్చాడు వేమారెడ్డి! అని మెచ్చుకుంటూ భూవరాహ రెడ్డి పెరట్లోకి వెళ్లేసరికల్లా అయనకి తమ కోడిపుంజులు రెండూ కంటపడ్డాయి. ఆ పుంజులకి కొంచెం దూరంలోనే పెట్టలూ వాటి పిల్లలూ తమ తమ ముక్కులతో ఆహారం ఏరుకుంటూ కనపడినై.

ఇంతట్లో రెడ్డిగారి పనిమనిషి వచ్చి రెండు పుంజులమొందూ గుప్పిడేసి

నూకలు జల్లి చక్కాపోయింది. పెట్టలూ పిల్లలూ బిలబిలమంటూ నూకలకోసం గుమిగూడేయి. కాని, పుంజుల్లో ఒకటి వాటిని దరికిరానియ్యక పొడిచి తరిమేసి, నూకలన్నీ తనే బొక్కటం ప్రారంభించింది. అవన్నీ రెండో పుంజుదగ్గర పడ్డ నూకలకోసం ఆక్కడికి చేరేయి. ఆ రెండో పుంజు మొదటిదానికిమల్లే గాక వాటిని చేరనిచ్చి, వాటికి కావలసినవేవో తినిపోయే దాకా తాను వారగా నిలబడింది.

ఒక పుంజు స్వార్థంతో తక్కిన కోళ్లని దగ్గిరికి రాకుండా తరిమెయ్యటం, రెండో పుంజు వాటిని చేరనిచ్చి అధరించటం చూసేసరికి రెడ్డిగారికి చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది. చూడగా రెండు పుంజులూ ఒకలాగే ఉన్నాయి పైకి! సర్వం ఒకేపాలిక! ఐతే? గుణాల్లో మాత్రం అంతా తేడాయే!

రెడ్డిగారికి అచ్చమాంబి చదివిన పద్యం జ్ఞాపకం వచ్చి, "పుంజులందు పుణ్యపుంజులు వేరయ్యా విశ్వదాభిరామ విసురవేమ" అని మార్చి చదవసాగా డాయన.

ఆ తర్వాత రెడ్డిగారు తన వ్యాపకం సందడిలో వేమన పద్యమూ, పుంజుల ప్రవర్తనాకూడా మరిచేపోయారు.

మర్నాడు ఆయన వియ్యంకుడు,—
అంటే కూతురు మామగారు, పనిమీద
వారింటికి వచ్చాడు. రెడ్డిగారి భార్య
శీలమ్మ వంటమంపితో “వియ్యంకుడు
గారు వచ్చారు, కోడిమాంసంతో విందు
చెయ్యాలి” అని పురమాయిస్తోంటే ఈ
మాట రెడ్డిగారి చెవిని పడింది.

రెడ్డిగారు వంటవాణ్ణి పిలిచి, “ఆ చెడ్డ
పుంజు పనిపట్టు!” అన్నారు.

వంటవాడికి ఈ మాటలు అర్థం కాలేదు.
“పుంజుల్లో మంచి, చెడ్డా యేమిటి?”
అనిపించింది వాడికి. “ఏ పుంజుమాట
బాబయ్యా తాము తెలివిస్తోంటు? నాకంటికి
రెండూ ఒకలాగే ఉన్నాయే” అన్నాడు.

“నడు. దాన్ని నేను చూపెడతాను”
అంటూ రెడ్డిగారు వంటవాణ్ణి వెంటబెట్టు
కుని పెరట్లోకి వెళ్లారు.

రెండు పుంజులూ ఒకదానికొకటి
దూరంగా నిలపడి కనపడ్డాయి. తీరా
వాటిని చూసేసరికి వాటిల్లో చెడ్డ పుంజేదో
“పుణ్య” పుంజేదో రెడ్డిగారే పోల్చలేక
పోయారు.

ఒక్క నిమిషం అలోచించి, “ఒక్క
గుప్పెడు నూకలు పట్టుకురావోయి వాటి

తేడా యేమిటో చెబుతాను” అన్నారు
రెడ్డిగారు.

వంటవాడు నూకలు తెచ్చి పోసేపియ్య
టంలో ఒక పుంజు బాణంలా వచ్చి
నూకల్ని మింగడం ఆరంభించింది. రెండో
పుంజు కూడా వచ్చి తినబోయింది. గాని
మొదటి పుంజు దాన్ని దూరంగా తరిమేసి
మళ్ళీ వచ్చి మింగడం ప్రారంభించింది.

“ఇదేనోయ్, నేను చెప్పిన పుంజు”
అన్నారు రెడ్డిగారు. దానిపని పట్టేశాడు
వంటవాడు. మనసుకి నచ్చిన పుణ్య
పుంజును మక్కువగా చూచుకొంటూ
వచ్చారు రెడ్డిగారు.

7

ఒక పూజ్ఞో ముగ్గురు స్నేహితులుండేవాళ్లు. వాళ్లకు జూదమాడటమే వృత్తి. ఒకరోజున వాళ్లు అట అడగా, అందులో యిద్దరు గెల్చుకున్నారు, మూడవవాడు ఓడి పోయాడు, ఓడిపోవటమే కాదు, చేతిలో డబ్బులేక, తక్కిన యిద్దరకూ బాకీపడ్డాడు. వాళ్లు ఊరుకోక, “మా సామ్మూ మాకిచ్చి మరీ కదలివోయ్” అనిచెప్పి ఆ మూడవ వాణ్ణి నిర్బంధించారు.

మూడవవాడు కేవలమూ ధనహీనుడై వుండే. చేతిలో పైసా లేదు. వీళ్ల పిడ ఎక్కువగా వున్నది. ఎలా తప్పించుకో వటమా అని యోచన చేశాడు చాలాసేపు. ఎంతకూ ఏమీ తోచక, వాళ్లు ఆదమరిచి వుండగా గుప్పెడు యిసుక తీసి, వాళ్ల కళ్లలో కొట్టి కాలికొద్దీ పరుగుచుచ్చుకున్నాడు.

వాళ్లు కళ్లలో యిసుక దులుపుకొని, కాస్తంత స్తిమితపడిన తరవాత, మోసం చేసిపోయిన ఆ మూడవవానికొసం తెగ

వెతికారు. కాని, ఎక్కడా వాడు కానరాలేదు. వాడు పోయిపోయి ఒకతోటలో మామిడి చెట్టెక్కి పలవలో కూర్చుని వున్నాడు. ఆ చెట్టుకింద చల్లగా వుండటం చేత ఆ యిద్దరు జూదగాళ్ళుకూడా అక్కడనే చేరుకొని, విశ్రాంతి తీసుకుందామని కూర్చున్నారు. “ఊరికే కూర్చోవడమేమిటి? ఒక్క అట వేసుకుందాము” అని పించింది వాళ్లకు. అట ప్రారంభించారు.

అటవేసిన కొంచెంసేపటికల్లా రక్తికట్టి, వాళ్లకు ఆవేశం వుట్టుకొచ్చింది. ఇదంతా కనిపెట్టి చెట్టుపైనించి చూస్తూవున్న మూడవవానికి ఉన్నట్టేవుండి ఉద్రేకం కలిగింది. “ఈమారు అట నేను వేస్తానుండవోయ్!” అంటూ గభీమని చెట్టుమీది నించి కిందికి ఉరికాడు.

‘దొరికాడరా దొంగ!!’ అంటూ జూదగాళ్లిద్దరూ మూడవవాడిని పట్టి, కనిపెట్టా బాగా మర్దించి పదిలారు.

చందమామ

నందవరం గ్రామంలో రంగయ్య అనే సాహుకారు ఉండేవాడు. వట్టి లోభి.

ఒకప్పుడు రంగయ్య పనిమీద పట్నం వెళ్ళవలసివచ్చింది. ఈ సంగతి తెలిసి, అతని స్నేహితుడైన సుబ్బన్న 'ఓయి రంగయ్యా! నువ్వు వెళ్ళబోయేది బస్తీకద. పట్టణంలో వర్తకులు ఒకింటికి రెండింతలు ధరలు చెప్పి మోసం చేస్తారట. కనుక జాగ్రత్తసుమా!' అంటూ హెచ్చరించాడు. అందుకు రంగయ్య 'ఆ ఆటలన్నీ మన దగ్గరనా!' అని ధీమాగా చెప్పి బయల్దేరాడు.

రంగయ్య పట్టణం చేరుకుని పనులు చక్కబెట్టుకుంటూవుండగా మట్టమధ్యాహ్నమైంది. నెత్తి కాళ్ళూ మాడిపోతున్నాయి. అందుకని గొడుగుల పావులోకి వెళ్లి, ఒక గొడుగు తీసి వెల అడిగాడు. 'పదిరూపాయలండి బాబూ' అని చెప్పాడు, వర్తకుడు.

వెంటనే రంగయ్య ఆలోచించాడు— 'ఒకింటికి రెండింతలుకదా చెప్పి మోసం చేస్తారని మన సుబ్బన్న చెప్పాడు. ఈ

గొడుగు అసలువెల ఐదురూపాయలు ఐవుండాలి' అని అనుకుని 'ఐదురూపాయలకు ఇస్తే యివ్వండి. లేకపోతే లేదు' అన్నాడు. అలా ఇలా బెట్టుచేసి, వర్తకుడు ఎలా ఐతేనేం అంతకే వప్పుకొన్నాడు. 'వర్తకుడు ఐదు రూపాయలకు ఇస్తున్నాడంటే దీని అసలు ఖరీదు అందులో సగమే కద అయివుండాలి' అనుకుని రంగయ్య 'అయ్యా! రెండున్నరకు ఇస్తే యివ్వు, లేకుంటే వద్దు' అని కచ్చితంగా చెప్పాడు.

వర్తకుడికి చీకాకెత్తి 'బలే బేరగాడి వయ్యా, అంతకూడా ఎందుకు, ఊరికే పట్టుకపో!' అంటూ చీదరించుకున్నాడు. ఆప్పుడు రంగయ్య 'వర్తకుడు ఒక గొడుగు ఉచితంగా ఇస్తానంటే, నిజానికి అతడు రెండు గొడుగులు ఇవ్వవలసివుండాలి' అని లెక్కచేసి, 'అయ్యా! రెండు గొడుగులిస్తే తీసుకుంటాను కాని, ఒక్కటైతే వద్దనే వద్దు' అన్నాడు. ఈ మాటలకు అక్కడి వాళ్లందరూ విరగబడి నవ్వారు.

సెప్టెంబరు నెల మాకు వచ్చిన చిట్టికథలలో పై రెండు కథలూ బహుమతి పొందినై

7-వ కథ—వ్రాసినది: డి. బాబ్జీ, అనకాపల్లి—బహుమతిగా యికనికి పొంది

తెలుగుకోడె ఒకటి పంపుతున్నాం. 8-వ కథ—వ్రాసినది: పి. సరళాకుమారి,

నంద్యాల—బహుమతిగా ఈమెకు లేసు ఆల్బుకునే పరికరాలు పంపుతున్నాం.

వింతదొంగలు

CHITRA

క్రాశికా నగరమందు పూర్వం కబీరుదాసు అనే రామభక్తుడు ఉండేవాడు. అతనికి కమాల్ అనే కుమారుడున్నాడు. అతడూ రామభక్తుడే. కబీరు జన్మతః పెదవాడే ఐనప్పటికీ, ఎప్పుడు ఎంతమంది సాధువులు వచ్చినా లేదనక సత్కరించేవాడు. ఇలా సత్కరించటంలో తండ్రికి తోడు సీడగా ఉంటూవచ్చాడు, కమారుడు.

ఒకరోజున నడిరాత్రి అకస్మికంగా కబీరుకుటిరానికి ఒక పెద్ద సాధువుల గుంపు వచ్చి, “అయ్యా!—ఇక్కడ కబీరు దాసు అనే భక్తుడున్నాడట! పరదేశ సాధువులకు కడుపుచూచి అన్నదానం చేస్తాడట! వారి ఇల్లు ఎక్కడో కాస్తంత చెప్పండియ్యా!” అంటూ అరిచారు.

అప్పుడు గుమ్మంలోనే నిలబడివున్న కబీరుదాసు వారిని చూచి జాలిపడి, ‘అయ్యా!—మీరు చెప్పిన ఆ కబీరును

నేనే. దయచేయండి’ అని చెప్పి వారిని కూర్చోబెట్టి లోపలకు వెళ్లాడు. నిద్రలో ఉన్న భార్య నుందరాదేవిని లేపి, ‘ఇంతమంది సాధువులు హఠాత్తుగా వచ్చారే. ఏమిటి గత్యంతరం?’ అని అడిగాడు.

అందుకు నుందరాదేవి ‘నాథా!— ఇది పరమేశ్వరుడు మనకు పెట్టిన పరీక్ష తప్ప వేరుకాదు. మీరేమీ ఆశ్రపడకండి. ఇటువంటి అవసరంలో అప్పచేసి ఐనా, దొంగతనంచేసి ఐనాసరే ధనం అర్జించి భాగవతారాధన చేయవచ్చునంటారు పెద్దలు. దీని వల్ల మనకేమి పాపం చుట్టుకోదు’ అని సలహా చెప్పింది. కమాల్ కూడా ఈ మాటలు అందుకుని, ‘దొంగతనం చేసిఐనా సాధు సంతర్పణ చేయవలసిందే’ అని తండ్రిని ప్రోత్సహించాడు. ఇష్టమున్నా లేకున్నా కబీరుకు ఈ పని తప్పిందికాదు. భగవంతునిమీద భారం

వేసి, పెద్దపీథి మొనలో ఉండే వర్తకుని
యింటికి కన్నంవేతామని తండ్రికొడుకులు
బయల్దేరారు. జాగ్రత్తగా వర్తకుని ఇంటికి
కన్నం తవ్వారు. ఆ కన్నంలోనించి కొడు
కును లోపలకు పంపి, కబీరు ఇవతల
నించున్నాడు.

లోపల ప్రవేశించేసరికి, శెట్టి ఇంట్లో
మణికనక రత్న రాసులు కమాలకు
కన్నులు మిరుమిట్లు కొల్పినై. అయినా
అతడు వాటివైపే తొంగిచూడలేదు. ఇంకా
వెతుక్కుంటూ పోగా బ్రహ్మాండమైన
కొట్టూ, వాటినిండుగా ఆహార సామగ్రి కని
పించినై. ఆ పదార్థాలు తీసి కమాలు,
బయటనున్న తండ్రికి అందిస్తూవచ్చాడు.
కావలసిన పదార్థాలన్నీ చేరవేసికొన్న
తరవాత, సంతోషంకొద్దీ కమాలు నిద్దర
పోతున్న వర్తకుణ్ణి తట్టిలేపి, శెట్టిగారూ!—
సాధునఁతర్పణకొనమని అవసరమైన
ఆహారసామగ్రి తీసుకుపోతున్నాను. అంతే.
నీ ధనకనక వస్తువాహనాదు లేమీ తాక
లేదునుమీ! ఈ మాట చెప్పిపోదామని
లేపాను. నిద్ర పాడుచేశానని మరేమీ అను
కొకు' అనేసి, బిరబిర కన్నంలో దూరి
పోబోయాడు.

ఈ మాటలకూ చేష్టలకూ శెట్టి అబ్బుర
పడి, పిల్లవాని వెంటపడ్డాడు. కన్నంలో
దూరిపోతూవున్న కమాల్ కాళ్లు రెండూ
గట్టిగా పట్టి వెనక్కు లాగాడు. ఇదిమాచి,
అవతలఉన్న కబీరు కొడుకుతలకాయపట్టి
తనవేపు లాక్కోబోయాడు. అప్పుడు
కమాలు 'నాయనా!—ఇక లాభంలేదు.
గుర్తు తెలియకుండా నా తల నరికి పట్టుక
పో!' అన్నాడు. 'అయ్యో! తప్పి వచ్చింది
కదా దైవమా!!' అని విచారిస్తూ కబీరు
కొడుకుతల తెగవేసి చంకనిపెట్టుకు పరు
గెత్తాడు. ఇంటికిచేరుకుని, భార్యకు ధైర్యం
చెప్పి, దొంగిలించి తెచ్చిన పదార్థాలతో

గబగబ పంటలు చేయించాడు. సాధుసత్త ములను పిలిచి, బంతులుగా కూర్చోబెట్టి పడ్డించి, 'అయ్యా! ఆలస్యమైనందుకు క్షమించండి. దాసుణ్ణి అనుగ్రహించండి!' అంటూ చేతులు జోడించి నిలబడ్డాడు.

* * *
ఇక్కడి సంగతు లిట్లా వుండగా, అక్కడ వీరి జరిగిందంటే—కన్నానికి అవతల వున్న కబీరు ఎప్పుడైతే కొడుకుతల తెగ గొట్టి పట్టుక పోయాడో, ఆ క్షణమందే కమాలు కాళ్ళు పట్టుకొనివున్న పర్తకుడు మొండెంతోసహా వెనక్కుపడి, కెప్పుమని కేకవేశాడు. ఆ కేకకు చుట్టుపక్కల

జనం లేచివచ్చారు. జరిగిన కథ చెప్పే సరికి, అందరూ ఆశ్చర్యచకితులయ్యారు.

ఈ వార్త ఒక్కనిమిషంలో ఊరంతటా అల్లుకుపోయి, రాజుగారివరకూ ప్రాకింది. రాజుకూడా ఆశ్చర్యంపొంది, 'బేరా, నా రాజ్యంలో ఎంతెంత ఘాతుకాలు జరుగు తున్నై!' అనుకొంటూ రక్షక భటులను పిలిపించి, 'ఈ మొండెం కోటగుమ్మానికి వేలగట్టి జాగ్రత్తగా కనిపెడుతూ వుండండి. దీన్ని చూచి ఎవళ్లయితే విచారిస్తారో వాళ్ళని పట్టి వెంటనే తీసుకరండి' అని ఆజ్ఞాపించాడు. ఈ వృత్తాంతం రాజ్యంలో పొక్కి పోయింది. అబాబిగోపాలమూ గుంపులు గుంపులుగా కూడి, మొండెం చూచిపోయి, తలకొక విధంగా అనుకోసాగారు.

* * *
అక్కడ కబీరుఇంట ఆతిథ్యం పొందిన సాధువులు "ఓయీ!—అర్ధరాత్రనక అపరాత్రనక నీవు ఎంతో ఆదరంతో మమ్మ లిని సత్కరించినందుకు చాలా సంతోష మైంది. నీవు పండి పడ్డించిన మృష్టాన్నా లతో సంతృప్తిచెందాము. భగవంతుని కృపాకటాక్షంపల్ల నీ కోరికలన్నీ సిద్ధించు గాక!" అంటూ ఆశీర్వదించారు.

***** చందమామ *****

ఉన్నట్టేఉండి ఆ సాధువుల గుంపునకు పెద్ద అయిన ఒక నన్యాని 'అన్నట్టు మరి చాము. మీ కుర్రవాడేడి!' అని అడిగాడు. అందుకు కబీరు ఏదో ఒక ముక్క అస్తవ్యస్తంగా చెప్పి తప్పించుకోజూచాడు.

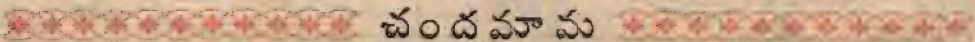
ఇంతలో, వారు నగరద్వారం వద్దకు చేరుకొనేసరికి, అక్కడ మూగిఉన్న జననమాహూ, వారుచేసే సందడి కంట బడింది. అప్పుడు సాధువులపెద్ద వారివల్ల సంగతి అంతా తెలుసుకొని, అశ్చర్యపడి "అయ్యయ్యా, ఎంత అన్యాయం! ఏ దుర్మార్గుడు ఇంతవని చేశాడే!—చేతుల మీదా ఈ మొండెము మీదా నామాలు చూడగా, కుర్రవాడు వైష్ణవదాసు ఉన్నట్టుగా తోస్తున్నది. బట్టకట్టు చూస్తే తురకల తీరుగా ఉన్నది. ఇటువంటి సాత్వికుడు దొంగతనానికి పోయి, నరుకుడు పడ్డాడంటే, ఇది తండ్రికొడుకుల మధ్యనే జరిగిందని తోస్తున్నది..." అంటూ విచారించసాగాడు.

ఈ మాటకు కబీరు ఉలిక్కిపడి 'అయ్యా!—తురకయితేనేమి? వైష్ణవు డయితేనేమి? పరోపకారంకోసం ప్రాణాలు అర్పించాడు. కనుక, వాని జన్మ సఫలమే అయిందికదా!' అన్నాడు.

అందుకు సాధువులపెద్ద వింతపడుతూ, "ఓ మొండెమా! కబీరు చెప్పినమాట నత్యమే అయితే, నీ జన్మమే ఉత్తమజన్మ కావాలే" అనగానే ఆ మొండెం 'అవు నవును' అన్నట్లు చప్పట్లు చరుస్తూ, కోట గుమ్మంనుండి కిడికి దుమికి చిత్రవిచిత్రంగా నృత్యం చేయసాగింది.

ఇది చూచి జనమంతా ఆనందంలో మునిగిపోయారు. అప్పుడు ఆ కవటనన్యాని "అవునయ్యా, కబీరు!—నీ కీనంగతి తెలిసేవుండాలి. దాచక నిజం చెప్పు" అని నొక్కి అడిగేసరికి, కబీరు ఆయన పొదాలమీద వారి, క్షమాపణ కోరుకుని,

రాత్రి జరిగిన కథ అంతా సాంతంగా పూసగుచ్చినట్టు చెప్పాడు.

అప్పుడు సన్యాసి ఉగ్రుడై, “ఓరీ, నీచుడా!—నీవు దొంగవే కాదు, పుత్ర హంతకుడవు, శిశుహంతకుడవుకూడా. వరమపాతకుడవైన నీచేతి అన్నము మాచేత తినిపిస్తావా? సాధువులు ఇటు వంటి పనులు చేస్తారంటే నేను నమ్మ లేను” అన్నాడు. ఆయనకు నమ్మకం కలగటానికని కబీరు భార్యను ఇంటికి పంపి, దాచిన అబ్బాయితుల తెప్పించాడు.

ఆ సన్యాసి ఆ తల చేతబట్టుకుని ఇటూ అటూ తిప్పతూ “ఓయీ! ఇంత చిన్నతల ఏమి? అంత లావు కలేబరమేమి? ఐనా, అమొండెమునకు దీనిని తగిలించిమాతాం’ అంటూ అలా చేయగా, మొండెమునకు ఆ తల సరిగా అతుక్కుపోయింది. ఈ మహిమ చూచి, జనమంతా ఆశ్చర్య పోయారు. కమాలుడు నిద్రనుండి లేచి

నట్టు లేచి. తలదండ్రులకు ప్రదక్షిణం చేసి, నమస్కరించాడు. వారు కొడుకును చూచుకొని, మైమరచినంతలో సన్యాసుల గుంపు అదృశ్యమై, సీతా లక్ష్మణ భరత శత్రుఘ్ను హనుమత్సమేతుడయిన శ్రీరామ చంద్రమూర్తి పరివారమూ సాక్షాత్కరించారు. ఆ దర్శన భాగ్యానికి కబీరు, కమాలూ, సుందరాదేవీ అంజలి ఘటించి, వారి ఇష్టదేవుణ్ణి అనేకవిధాల వినుతించారు.

ఈ వృత్తాంతం తెలిసిన వర్తకుడు వచ్చి, కమాలు కాళ్ళపైబడి—“భక్తశిఖామణి! నేను మహాపాపిని. అపరాధం మన్నించు” అని వేడుకోగా కమాలు ‘ఓయి శెట్టి!—నీవేమీ విచారించకు. నీమూలాన్నేసుమీ మాకు శ్రీహరి దర్శన భాగ్యం కలిగింది’ అని అంటూ అతనికి తారకమంత్రం ఉపదేశించాడు. నాటినుండి వర్తకుడు తన ధనాన్ని భక్తుల నిత్యసంతర్పణలకోసం వినియోగిస్తూ మంచిపేరు పొందాడు.

చందమామ

పజిల్
(బ్రాహ్మి వృద్ధికి)

అడ్డము :

1. కవిత్వము	10. శివుడు
4. నీళ్లు	11. చందమామ
6. దుఃఖము	13. పొట్ట
8. మగత	14. బాణము
9. ఒక సంవత్సరము	17. తిరిగి
18. శేషము	

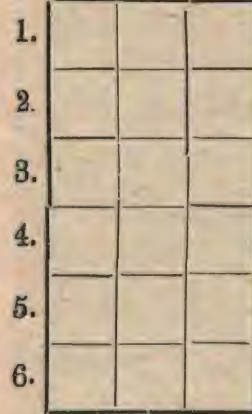
నిలువు :

2. ఆపద	7. కాటాకు
3. ఓడ	12. — ఋతువు
4. శిశువు	13. తపించు
5. ఒక నది	15. అట
16. గని	

వి నో ద చ ద రం

★

ఇచ్చిన అధారముల సహాయంతో ఈ క్రింది చదరంలో మీరు ఆరుమాటలు నింపాలి. సరియైన మాటలతో మీరు నింపగలిగితే అన్నిమాటలలోని చివరి అక్షరాలు ఒకేలా వస్తయ్. అంతే కాదు. ఈ ఆరుమాటలలోనూ వచ్చే మొదటి అక్షరాలను వరుసగా పైనుంచి క్రిందికి కలిపి చదివితే ఒక ముఖ్యమైన పండగ పేరు వస్తుంది.

అధారములు :

1. అటంకము	4. గర్వము
2. గెలుపు	5. వంద
3. కీర్తి	6. కలిసినది

మీకు తెలియకపోతే జవాబుకి

54-వ పేజీ చూడండి.

గొంతుబొంతు

PROF. SORCAR

‘ఆసు ఏమైపోయింది?’

ఈ తమాషా చేసి చూపించి ప్రేక్షకులను చిత్రంగా నమ్మించవచ్చు. ఈ ఆటకు ప్రత్యేకంగా తయారుచేయించిన చీట్లపేక అక్కర్లేదు. మామూలు చీట్లపేక తీసుకువచ్చి, ఐంద్రజాలికుడు అందులోని నాలుగు ఆసులను ముందు పైకి తీసి మిగతా పేక ప్రేక్షకుల్లో ఒకరికి ఇవ్వాలి. ఐంద్రజాలికుడు ఆ నాలుగు ఆసులను ఈ దిగువ చిత్రంలో చూపిన ప్రకారం టేబిల్ మీద పరిచి చూపించాలి. ఆ

తర్వాత ఆ నాలుగింటిని కలిపి, ప్రేక్షకుని చేతికిచ్చిన పేక అడిగితీసుకుని వాటితో కలిపిచేసి మొత్తంపేక తిరిగి అతడి జేబులోనే

పెట్టెయ్యాలి. “వన్-టూ-త్రి! మీ జేబు భద్రంగా ఉంచుకోండి” అనాలి. అతడు జేబును గట్టిగా నొక్కి పట్టుకుంటాడు. “వన్-టూ-త్రి! మీదగ్గున్న పేకలోని నాలుగు ఆసులూ యిలా యివ్వండి” అనాలి. ప్రేక్షకుడు తీసిచూస్తే మూడు ఆసులే ఉంటాయి. కళావరు ఆసు ఉండదు. ఐంద్రజాలికుడు కళావరు ఆసును తన జేబులోని మనిషిపర్సులోంచి తీసి చూపిస్తాడు. దీని అసలు రహస్యం ఇది.

ఐంద్రజాలికుడు ముందుగానే కళావరు ఆసును తీసి తన పర్సులో భద్రంచేసుకోవాలి. ప్రేక్షకులకు నాలుగు ఆసులూ చూపించేటప్పుడు కళావరు ఆసుకు బదులు

అయిదు బంతిని తీసుకుని అందులోని నాలుగు చుక్కలనూ మిగతా ఇస్కేటు, డైమను, అటీసు మూడు ఆసులతో బొమ్మలో చూపినవిధంగా మూసిచూపించాలి. మధ్య కనుపించే ఒంటిచుక్కను చూసి ప్రేక్షకులు అదీ అసే అనుకుని భ్రమపడతారు. ఐంద్రజాలికుడు ఆ మూడు ఆసులనే ప్రేక్షకులకు చూపించి, వాళ్ళ చేతులోని మిగతా పేక తీసుకుని దానితో కలిపేసి జేబులో దాచుకోమంటాడు. తర్వాత మళ్ళీ ఆ పేక తీసి ఎంత వెతికినా, కళాపరు ఆసు కనుపించదు. 'ఆసు ఏమైపోయింది? ఏమైపోయింది?' అని నలుగురూ నాలుగు వైపులనుంచి అడగటం మొదలెడతారు. ఐంద్రజాలికుడు తన జేబులోని మనీపప్పు తీసి, అందులో దాచిన కళాపరు ఆసుతీసి 'ఇదుగో' అంటూ చూపెడతాడు. భలే తమాషా కాదూ!

పాఠకులు ఈ గారడీని గురించి యింకా వివరంగా తెలుసుకోదలిచితే, వారు 'శంఢ మామ' పేరు ఉదాహరిస్తూ ప్రొఫెసరుగారికి నేరుగా వ్రాయవచ్చు. మీరురాసే ఉత్తరాలు ఇంగ్లీషులోనే వుండాలి. ఇది అతి ముఖ్యం.

ప్రొఫెసరుగారి అడ్రసు యిది :
ప్రొఫెసరు పి. సి. నర్సార, మెజిషియన్,
12/3/A, జమీర్లెన్, బాలీగండ్,
కలకత్తా - 19.

ఒంటిగీత బొమ్మ

దీనిని పంపినది :

కె. ఆర్జుంగం, సింహళము

49 - వ పేజీలోని

పజిలుకు జవాబు :

1 క	2 వి	3 త	4 పా	5 య	6 ము
7 ప	8 రి	9 తా	10 ప	11 ము	12
13 మ	14 త్రు	15 శ	16 స	17 ల	18
19 క	20 ప	21 రి	22	23	24
25 శ	26 శి	27 త్ర	28 కు	29 డొ	30
31 శి	32 లీ	33 ము	34 ఖ	35 ము	36
37 మ	38 ర	39 ల	40 ని	41 లు	42 వ

రంగు వెయ్యండి—4వ బొమ్మ కథ

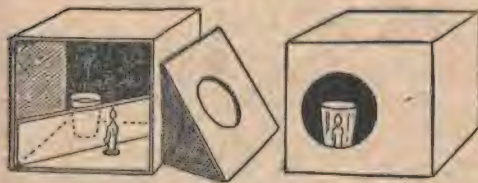
మహాలులోని మహానుభావుడి సహాయం లభిస్తుందనికదా వచ్చాడు రాకుమారుడు? అలా గాక వ్రేలాడతీయబడటానికి తనవల్ల జరిగిన అపచారం ఏమిటో తెలియక, గత్యంతరం లేక అలా వ్రేలాడుతూ వున్నాడు. రోజులు గడస్తున్నయే. కాని చిత్ర మేమిటంటే: రోజుల తరబడి నిద్రాహారాలు లేకుండా అలా వ్రేలాడుతున్నా, అతని దేహం కుష్కించలేదు. ఇరవైతొమ్మిది రోజులు గడిచాయి. ముప్పయ్యవ రోజున మహానుభావుడు కనువిప్పాడు. తన మాయదండం రాకుమారుడివైపు చూపి క్రిందకు దించేసరికి, ఎలా వెళ్లి అతుక్కున్నాడో అలాగే దిగి వచ్చి మహానుభావుడి ఎదుట నిలబడ్డాడు రాకుమారుడు. మహానుభావుడు ప్రశ్నించగా అతడు తను వచ్చిన పని మనవిచేసుకున్నాడు. అప్పుడు మహానుభావుడు మాయదండంతో తన ఎదుటవున్న పుర్రెని ముమ్మారు తాకి “రాకుమారుడి ప్రశ్నకి సమాధానం చెప్పు” అన్నాడు. పుర్రె యిలా పలికింది: “ఇక్కడకు పడమటిదిక్కుగా కొన్ని యోజనాల దూరం వెడితే ఒక ఎడారిప్రదేశంలో మోడువారిన ఒక వృక్షం కనిపిస్తుంది. ఆ వృక్షంపైని నివసించే పంచవన్నెల రామచిలుకని తీసుకురాగలిగితే నీ కోరిక సిద్ధిస్తుంది.” ఇలా పలికి పుర్రె వూరుకున్నది. మరుక్షణమే రాకుమారుడు మహానుభావుడి ఆశీర్వాదం పొంది పంచవన్నెల రామచిలుకకోసం బయలుదేరాడు. కష్టపడి అక్కడికి చేరుకున్నాడు. ఇతే, ఆ వృక్షంపైన వున్నది పంచవన్నెల రామచిలుక కాదు. అది తెల్లటి చిలుక. చిలుకమాట ఆటుంచి వృక్షాన్ని ఒక బ్రహ్మాండమైన సర్పం చుట్టుకొని బుసలు కొడుతున్నది. ‘మోడువారిన వృక్షాన్ని’ గురించి పుర్రె చెప్పిన మాటలలో ఈ సర్పం సంగతి రానేలేదు. పైగా పంచవన్నెల చిలుకకి మారుగా తెల్లచిలుక వున్నదాయె! ఇది చూచి, ‘పుర్రె చెప్పిన వృక్షం మరొకటి అయి వుంటుందా?’ అని సందేహం కలిగింది. కాని బ్రహ్మాండమైన ఆ ఎడారిలో చుట్టుప్రక్కల చూపుమేర ఎక్కడా ఒక మొక్కఅయినా కనుపించలేదు. అందు చేత ఏమి చెయ్యటానికి తోచక రాకుమారుడు అలానే మరొక రెండు రోజులు అక్కడే వుండిపోయాడు. చిత్రం!— మొదటిరోజున తెల్లగా కనుపించిన ఆ చిలుక మరునాడు నల్లదిగానూ, మూడవరోజున ఎర్రదిగానూ మారి, నాల్గవనాడు పంచవన్నెల చిలుకగా మారింది. నిరాశతో కృంగిపోయిన రాకుమారుడికి కాస్త ఉత్సాహం కలిగింది. చెట్టుకి చుట్టుకొనివున్న ఆ మహాసర్పాన్ని ఎలాదనా సంహరించి, చిలుకని పట్టితీరాలని అతడు నిశ్చయించుకొన్నాడు. ఇదే అక్షోభపు బొమ్మ కథ.

రంగువెయ్యండి (కథ): 5-వ బొమ్మ

చేసి చూడు

నలుచదరంగా వుండే ఒక కొయ్యపెట్టె తీసుకో. నీకు ఎదురుగుండా ఉండేవైపు చెక్కను ఊడదియ్యి. దీనికి మధ్యగా ఒక గుండ్రపాటి పెద్దబెజ్జం చేసిఉంచుకో. నీళ్ళతోనిండిన ఒక గాజు గ్లాసు తీసుకొని పెట్టెలో క్రింది బొమ్మలో చూపినచోట పెట్టు. అదే పలకపైన ఐమూలగా (పటా

లకు కట్టే) ఒక అద్దంముక్క నిలబెట్టు. ఈ అద్దానికి యివతలవైపున ఒక చిన్న కొవ్వత్తి ముక్కను వెలిగించి నిలబెట్టు. తరువాత, మొదట బెజ్జంచేసి వుంచుకొన్న చెక్కతో పెట్టెను మూసివెయ్యి. ఇప్పుడు ఈ బెజ్జంగుండా చూచినట్లయితే, కొవ్వత్తి గ్లాసులోవున్న నీటిలో వెలుగుతున్నట్టు కనిపించి గమ్మత్తుగావుంటుంది.

ఒక తెల్లనికార్డు తీసుకుని, దానినుంచి గుండ్రగా బిళ్లఒకటి కత్తిరించు. ఆ బిళ్లపైన, క్రింది బొమ్మలో చూపినమోస్తరంగా ముదురు నీలం సిరాతో ఒక నక్షత్రం బొమ్మ గియ్యి. ఇప్పుడు బిళ్ళను ఒక పెన్నిలు

మొనపైన గుచ్చి, వేలుతో గిరగిరా త్రిప్పి చూడు. నీవు గీసిన నక్షత్రం కనుపించదు. బిళ్లలో మధ్యభాగం ముదురు నీలం రంగుగా కనుపించి, పోనుపోను రంగు తగ్గిపోయి, అంచు దగ్గరకొచ్చేసరికి తెల్లగా కనువిస్తుంది.

49-వ పేజీలోని వినోద చదరానికి

జవాబు :

1. విష్ణుము	4. దర్పము
2. జయము	5. శతము
3. యశము	6. మిశ్రము

చందమామ

దసరా - సరదా

'మహేశ్వర్' మద్రాసు

వచ్చిందండీ దసరా
తెచ్చిందండీ సరదా !

చుక్కలు, ముగ్గులు పెట్టేరూ,
అక్కలు బావలు వచ్చేరూ
పిండి పంటలు చేసేరూ !
అక్కల కులుకులు
బావల అలకలు
కిలకిల లాడుతు
పకపక లాడుతు
పండుగ నిండుగ ఉందండీ !

దసరా వచ్చిందండీ
సరదా తెచ్చిందండీ !

* * *

బొమ్మల కొలువులు పెట్టేరూ
బొట్టూ పెట్టి పిలిచేరూ
నాలుకలు వేసుకొని
తలలో పూలు పెట్టుకొని
పావడాలు కట్టుకొని
చిన్న చిన్న పిల్లలంత
వాయనాల కొస్తుంటే
దసరా దేవత తెవరో
తరలి వచ్చినట్టుంది

సరదా తెచ్చిందండీ
దసరా వచ్చిందండీ !

* * *

కొలుపులనిండా బొమ్మలు
కూర్చున్నాయి నిండుగను :
బొజ్జ పెంచి పాహుకారు
చిల్లి సేరు ముందు వుంచి
తిరగవేసి కొలుస్తాడు
చిత్రమైన బొమ్మలెన్నో
కూర్చున్నాయ్ నిండుగాను
పండుగ వేడుకలెన్నో
కన్నుల పండుగగానూ
తెచ్చిందండీ సరదా !

వచ్చిందండీ దసరా !

* * *

సందడిగా బడిపిల్లలు
గురిపెట్టిన బాబాలతో
వడివడిగా పాతూంటే
మహిషాసుర మర్దనిని
మర్దించిన యోధులేమో
అనిపించిందండీ
వచ్చిందండీ దసరా
తెచ్చిందండీ సరదా !

అట్ట మీది బొమ్మ

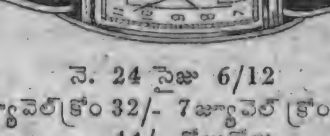
నరకుడనే రాక్షసరాజు కృష్ణునిపైన పగబట్టిన సంగతి లోగడ తెలుసుకొనే వున్నారు. వాడు పగ సాధింపబోయి, చివరకు శ్రీకృష్ణుని చేతిలో హతు డయ్యాడు. నరకుడు చనిపోగానే, వానికి ప్రాణస్నేహితుడూ, ముగ్ధుని మంత్రి బన ద్వివిదుడనే వానరునికి ఉద్రేకం పుట్టుకొచ్చింది. కృష్ణ బలరాములను పరిమార్చి నరకుని ఋణం తీర్చుకోవాలని వాడు కృతనిశ్చయుడైనాడు. ఈ దుష్టసంకల్పం ఎప్పుడైతే కలిగిందో ఆ క్షణమందే బలగాన్ని వెంటబెట్టుకు పోయి ఉపద్రవకరమైన చేష్టలతో దేశం నాశంచేయటానికి పూనుకొన్నాడు. ఆ రాక్షసబలగం పట్టణాలమీదా గ్రామాలమీదా పడ్డారు. చిచ్చుపెట్టారు. కొండలు తెచ్చి విసిరారు. సముద్రాలలో నీరు ఎగజిమ్మి దేశాలు ముంచివేశారు. మహర్షుల ఆశ్రమాలలో యజ్ఞవేదికలు మైలపరిచి, హోమగుండాలు చల్లార్చారు. స్త్రీలను గృహాలలో పెట్టి బంధించారు. నిందించారు.

ఇలా ఉండగా ఒకరోజున ద్వివిదుడికి రైవతవర్షతం వైపునంచి కమ్మటి సంగీతం వినిపించింది. ఏమిటా చూదామని అక్కడికి వెళ్లేసరికి, ప్రియు రాండ్ర మధ్యని సంగీతం పాడుతూవున్న బలదేవుడు అగుపించాడు. ద్వివిదుడు ఒక చెట్టెక్కి కూర్చుని, కొమ్మలు పూపుతూ కిలకిలా నవ్వాడు. బలరాముని ప్రియురాండ్రు వానిని ఎగతాళి చేశారు. వాడు, బలరాముడికి కనపడేట్టుగా వాళ్లను వెక్కిరించి కనుబొమ్మలాడించాడు. కొంటెపను లెన్నో చేశాడు.

బలరాముడు అలిగి పెద్ద బండ విసిరాడు. వానరుడు తప్పించుకుని బలరాముని మధుకల్పం పగలగొట్టాడు. పైగా ఆడవాళ్ల చీరలు చించివేశాడు. బలరాముడు ఉగ్రుడై, హలమూ ముసలమూ చేతపుచ్చుకొని యుద్ధానికి తల పడ్డాడు. ఇదిచూచి వానరుడు పెద్ద చెట్టొకటి పెకలించి ఒక్కపరుగున వచ్చి బలదేవునిపైన విసిరాడు. బలరాముడు దాన్ని తప్పించుకొని ముసలం వినరగా, అది వాని తలకు కొట్టుకొని మెదడు చెడిపోయింది. దెబ్బతో నెత్తురు వరదలు ప్రవహించినై. తరువాత ఉభయుల మధ్యనా పృథ్వీలతోను, శిలలతోను. తీవ్ర మైన సంఘర్షణ జరిగింది. చివరకు వానరుడు రెండు పిడికిళ్లూ బిగించి బలరాముని రొమ్ముమీద గ్రుద్దేసరికి, ఆయన రోషపూరితుడై, నెత్తురు కక్కు కొనేలాగ ద్వివిదుని గొంతుపిసికి చంపి, లోకానికి వాడి పీడ వదిలించాడు.

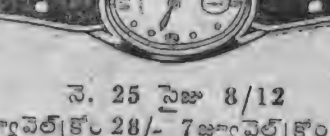
[illegible]

స్వినో గడియారములు
గ్యారంటీ కి వచ్చును

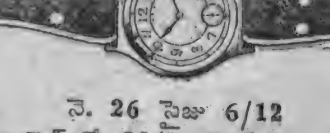
నె. 24 సైజు 6/12

5 జ్యూవెల్ క్రౌన్	32/-	7 జ్యూవెల్ క్రౌన్	37/-
15 ,,	44/-	రోల్టగ్లు	37/-
సుపరియర్	39/-	రోల్టగ్లు	49/-

నె. 25 సైజు 8/12

5 జ్యూవెల్ క్రౌన్	28/-	7 జ్యూవెల్ క్రౌన్	32/-
15 ,,	43/-	రోల్టగ్లు	33/-
సుపరియర్	36/-	రోల్టగ్లు	48/-

నె. 26 సైజు 6/12

5 జ్యూవెల్ క్రౌన్	21/-	టెంపిసు	20/-
15 ,,	44/-	పాకెట్ వాచ్	12/-
రోల్టగ్లు	24/-	రోల్టగ్లు	54/-
సుపరియర్	25/-	సుపరియర్	15/-

హాస్టెజి అధనం. రెండు ఒకేసారి కొన్నయడల హాస్టెజితేదు. అర్ధరిచ్చునప్పుడు గడియారం నెంబరు, జూవెల్సు నప్పముగా వ్రాయవలెను

ఫిలిమ్ ప్లాట్ : ఇత్తడిది ఇంగ్లీషు టూన్సు ఇచ్చును. వెల 4-0-0 హాస్టెజి 1-4-0 అధనం. ప్లాట్ బొధిని 1-8-0 హాస్టెజి 0-8-0 అధనం. ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

CHHAYA VARIETY STORES (W.B.)
P. O. 13, ALIGARH (V. P.)

వేరు వేరు వృత్తులనుగురించి శ్రేష్ఠమైన హిందీ పుస్తకములు

సుగంధిక తైలవ్యాపారము	2 0 0
షరబత్తులు తయారుచేయుట	2 0 0
అర్థములు తయారుచేయుట	2 0 0
అన్నివస్తువులు అతికించు సీమెంటు	1 8 0
వెండి, బంగారపు నగలు తయారు చేయుట	2 0 0
కుట్టుపని	2 0 0
అన్నిరకములగు నిరాలు తయారు చేయుట	2 4 0
పాలతో చికిత్స	2 0 0
బాలరోగ చికిత్స	1 8 0
ప్రకృతి చికిత్స	2 0 0
గోళ్ల పాలిష్ తయారుచేయుట	1 0 0

నబ్బులబోధిని	3 0 0
పాటోగ్రాఫీ బోధిని	3 0 0
బొమ్మల బోధిని	3 0 0
నంగీత బోధిని	2 0 0
గడియారపుపని బోధిని	2 0 0
ఎలెక్ట్రిక్ స్టేటింగు	4 0 0
గృహవృత్తులు	5 0 0
(యా పుస్తకంలో 80 గృహవృత్తుల పుస్తకం తములున్నవి. స్టాప్లిక్ ఆటబొమ్మలు బటన్లు మొ॥ తయారుచేయుట నేర్చుకొండి).	
దర్శి మాష్టరు	4 0 0
మోటారు మెకానిక్ బుక్	7 0 0
సాకవిజ్ఞానము (Food Master)	5 0 0

పుస్తకములు డి. పి. ద్వారా పంపబడును. పోస్టేజి అధనం. ఉత్తరాలు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Address : NAVASHAKTI KARYALAYA (B.C.M.)
P. O. 13, ALIGARH (U.P.)

ఆత్మరక్షక అపూర్వ సాధనం

అమెరికన్ మోడల్
పిస్టల్. లైసెన్సు
అవసరంలేదు.

ద్రామా, నర్కస్,

అస్తిరక్షణ, ఆత్మరక్షణకు దీనిని మించిన
వస్తువులేదు. కాల్చినపుడు నిజమైన పిస్టల్
మాదిరి భయంకరమైన మోతపుట్టి నిప్పు
రవ్వలు వచ్చును. వెల రు. 7-8-0. పోస్టేజి
1-8-0 అధనం. లెడర్ కేస్ 2-4-0 పిస్టల్
తోబాటు 25 గుండ్లు ఉచితం. విడిగా
తోటాలు కోరుదుడల 1 దజను రు. 1-8-0.

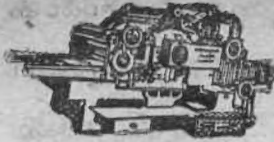
Address : BENGAL TRADERS (P.C.M.)
P. O. 21., ALIGARH (U.P.)

చందమామ

చందాదారులకు మనవి

చందమామ ప్రతినెల, శతనెలాఖరులోనే
చందాదారులకు పాస్టు చేయబడును.
కాపీ చేతనివిడల మొదటి అరుతారీఖుల
లోగా తమ పోస్టాఫీసులో విచారించి,
మాకు తెలియజేయాలి. 10 వ తారీఖు
తరువాత వచ్చు కంప్లెంట్లు అమోదించ
బడవు. శతచిన్మాసములలో తేదీలేదనే
కంప్లెంట్లు గమనింపబడవు.

జేబు ప్రింటింగు సెట్టు (అచ్చయంత్రం)

లెటర్ పేడ్,
పోస్టు కార్డు,
కవర్లు, ప్రాగ్
ములు, నోటీ
సులు మొద

లైనవి అయిదు నిమిషములలో ఏ పేరు
అయినా అచ్చు వెయ్యవచ్చు. అన్నిరక
ముల మొహర్లు తయారు చేసుకోవచ్చు.
పరికరములతో సహా వెల రూ. 4 పోస్టేజి,
ప్యాకింగు రూ. 1-8-0

ఇంట్లో సినిమా (సినిమా యంత్రం)

యీ యంత్రముద్వారా రకరకాల తంగుల
బొమ్మలు చూచి, ఇంట్లో కూర్చోనే సినిమా
ఆనందం పొందవచ్చు. బొమ్మలతో సహా
వెల రూ. 2-8-0 పోస్టేజి, ప్యాకింగ్ రూ. 1.
ఈ త్రరప్రత్యుత్తరాలు ఇంగ్లీషులో జరపండి.

Address: UNITED BUREAU (C.M.)
P. O. Hathras (India)

ముఖ్యమనవి

ఆనంద సుధ సమస్త జనులకు కండ
పుష్టినీ, బలమును, చక్కని ఆరోగ్య
మును కలిగించును.

8 ఔ॥ సిసా రు. 3-0-0

స్త్రీ సుధ స్త్రీలకు చక్కని ఆరోగ్య
మును, సంతోషమును, నత్సంతాన
మును కలిగించును.

1 తులము రు. 4-0-0

బాల సుధ పసిపిల్లలయొక్క సమస్త
వ్యాధులను నశింపజేయును.

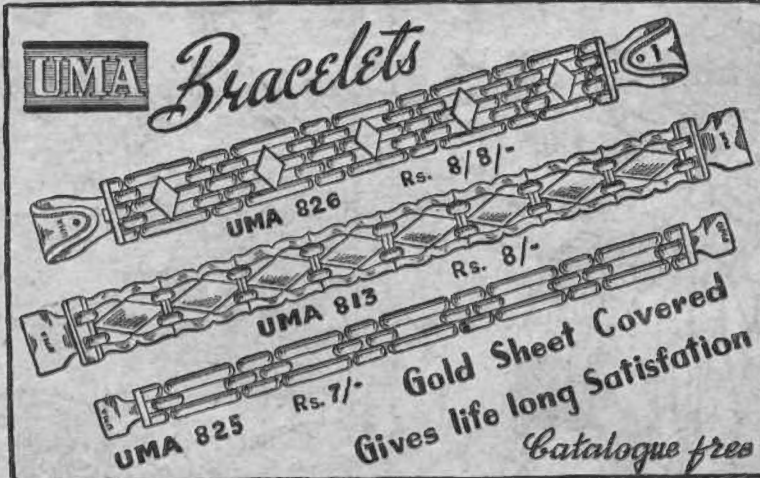
50 మాత్రల సిసా రు. 1-0-0

ప్రతిపాపులోను దొరుకును.

శ్రీపాద కృష్ణమూర్తి శాస్త్రి & సన్సు,
రాజమండ్రి.

ఉమా వాచ్ గొలుసులు

లోహంపైన అనలు బంగారురేకు అంటించి తయారు
చేయబడినవి. యావజ్జీవితము తృప్తినిచ్చును.

పస్తువుల వి: వి. చార్జి రు. 1-2-0 మాత్రమే అగును. కావలసినవారికి కేటలాగు ఉచితం.

ఉమా గోల్డు కవరింగు వర్క్సు, ఉమా మహల్ :: మచిలీపట్టణము

అందమును వర్చస్సును పెంపొందించు
టకు అన్ని కాలములలోను నమ్మకముగ
“రవిగ్రీసరిన్” నమ్మును వాడుడు.

“బ్ర హ్మోల్” తల నూనె ఉప
యోగించినందువలన చక్కని నిడుపైన
కురులు పెరుగును. అనందకరమైన
వాసన కలది. మెదడును చల్లదనముగను,
శాంతముగనుంచు ఓషధులతో తయారు
చేయబడినది.

వ్యాపార వివరాలకు :

ది న్యూస్ట్రార్ అండ్ కో.,

10, వైద్యనాథ మొదలి పిఠి, తండియార్పేట, మదరాసు - 21

పిల్లలంటే తల్లులకు తీపి
పిప్పరమెంట్లు పిల్లలకు తీపి

తెయ్యని పిప్పరమెంట్లు

M.A.P. INDUSTRIES
TONDARPET, MADRAS. 21

Chandamama, October '51

మూడు మూర్తులు

Photo by R. Krishnan

